İNSAN HAKLARI MI, YAHUDİ HAKLARI MI?!..

HİCRÎ 1398 YILBAŞINIZ MÜBÂREK OLSUN!..

سبيل

الكل في سبيل الحق

Sebîl

Herşey hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● *16 Aralık 1977*
Siyasî, edebî, tarihî, ilmî haftalık gazete ● *4 Muharrem 1398*
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 — 207 Cağaloğlu — İstanbul

SAYI: 103 / BEŞ LİRA / BİR DM.

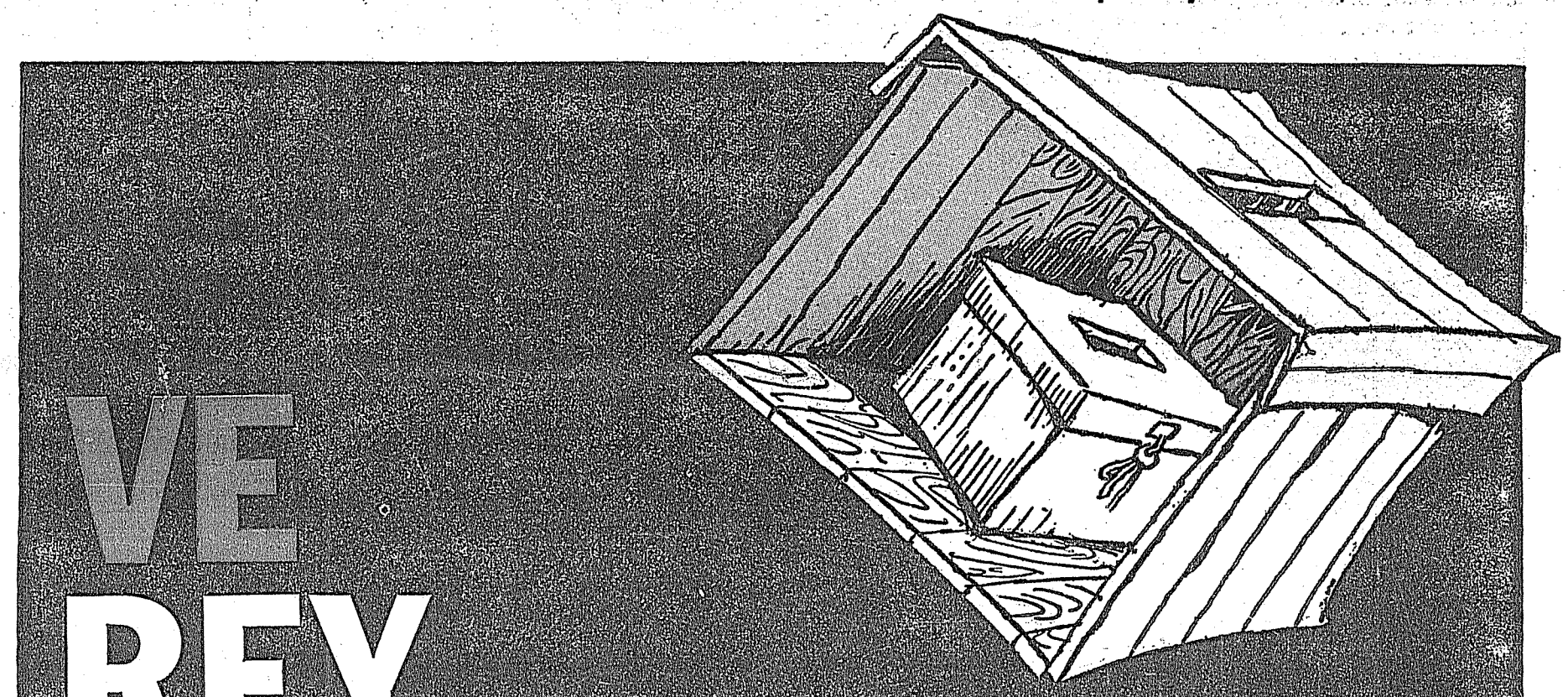

VE REY YOLSUZLUĞUNA DEVAM OLUNDU!..

OKUYUCULARIMIZLA HASBİHAL

İlk ve son...

Muhterem okuyucularımız;

Bu haftaki hasbihâlimizde, Başyazarımız Kadir Mısıroğlu'nun sırf şahsını alâkadar eden bir mes'ele mevzuubahs olduğundan O'nun bâzı dedikodulara cevap mâhiyetindeki yazısını dercediyoruz.

Sebil

Değerli okuyucularım;

Sizleri, şahsımla alâkalı bir mes'elenin izah ve cevaplandırılması sadedinde meşgûl edeceğim için müteessirim. Ancak, ne yapayım ki; buna son derecede büyük bir mecbûriyet, hissediyorum. Bununla berâber, aşağıdaki açıklamamı okuduktan sonra cevabımın sırf beni alâkadar eder gibi görünmesine rağmen, câmiamızın —aşağı yukarı— müşterek bir illet ve kusuruna parmak bastığını kabûl ve tasdik edeceğinizden eminim.

Zaman zaman bâzı okuyucu mektuplarında şahsım hakkında ileri geri dedikoduların aksettirildiğine şâhid olur, fakat bunlara hiç bir ehemmiyet atfetmem. Kimisi beni şahsen ithâm eder ki; böyleleri aslında davamızın düşmanlarından oldukları halde sûreta bir dost uslûbu ile mektup yazıp beni usandırıp bıktırmak yolunu tercih eden kişilerdir. Tabii düşmanlığını saklamayıp mektubunu en galiz küfür ve hakâretlerle dolduranları mevzuubahs etmiyorum. Asıl, hâhişkâr bir okuyucum olduğunu ifâde eden satırların arasına, şimdiye kadar beni bu düşmanca üslûpla yazılmış olanlardan daha ziyâde rencide eden neler sıkıştırılmamıştır. Bunları hep Cenab-ı Hak'kın bir imtihanı ve davâmızın mukadder çileleri icabından sayıp geçmişimdir.

Fakat şuu SEBİL'i çıkaralıdan beri, onun efkâr-ı umûmiyede husûle getirdiği güzel tesirleri kıskanan ve bundan tedirgin olanların şahsımı yıpratmak için ortalığı ısrarla «MİT ajanı» olmamdan tutun da «karun kadar zenginleşip sefâhet içinde yüzdüğüm» iddiasına kadar vicdansızca uydurulmuş yalanlarla doldurmuşlardır. Bunlardan, MİT ajanlığı mes'elesine gazetemizde «Yakın Târihimizde Meçhûl Kahramanlar» tefrikasından sonra yayınlanacak olan «Bir Muhâkemenin Muhâkemesi»nde gerekli cevap verilecek ve hakkımdaki MİT raporlarından Eskişehir Askerî Mahkemesi'ndeki dosyaya girenlerin bir kısmının kliseleri takdim olunacaktır. Bu itibarla bu yazımda ikinci hususa cevap vereceğim.

Klişesini takdim eylediğim bir okuyucu mektubu benim bir yalı aldığımı, bu haber doğru ise abonesinin kesilmesini istemektedir.

1947 yılındanberi bu dâvânın içindeyim. Başımdan geçen çileler yazılsa birkaç cild teşkil eder. Bunları ifâdeden hazer ediyorum. Ancak, 30 senedenberi ne yaptığımı ve ne yapmak istediğimi yakinen görenler ve bilenler çoktur. Hayâtım, bir meçhûl değildir. Pek çok kimseyle temâsım ve münâsebetim olmuştur. Herşeyin tahkiki kâbildir. Elverir ki samimiyetle araştırılsın.

Bu gün tam 45 yaşındayım. İşyerim, matbaam ve evim benim değildir. Hepsine de avuç dolusu kira ödemekteyim. Bu yaşa kadar şu şehirde oturacak bir dâireye bile sâhib olamadım. Bundan müteessir değilim. Ve bu demek değildir ki; ben fakir bir insanım. Hayır, maksad geçim olsa bana sâdece rahmetli pederimden kalan araziler yeter de artar bile...

1954 yılındanberi İstanbul'da oturmakta ve dişimle tırnağımla çalışmaktayım. Kazandığım herşey davâmın emir ve icabınca kullanılmaktadır. Gazeteyi çıkarmadan, hattâ yayınevini de kurmadan önce Beşiktaş Serencebey'de bir dâire almıştım. Zengin kütüphânemi şimdiki apartman dâirelerine sığdıramadığım için müstakil bir ev almak ümidiyle bir buçuk yıl evvel onu sattım. Fakat parasına bir kuruş dahi ilâve edemediğim için henüz hiçbir şey alamadım. Şu anda bir arkadaşımın Bostancı'daki eski baba evinde muvakkaten oturmaktayım.

Üç çocuk sâhibi, beş nüfuslu bir âilenin reisiyim. Her biri birkaç fabrika sâhibi olan emsallerimden daha fazla çalıştığıma beni tanıyan herkes şâhittir. Her halde onlardan daha geri bir zekâya mâlik bulunduğumu da kimse iddia edemez. Böyle iken elimdeki tek dâiremi de kütüphânemi yerleştirebileceğim geniş ve müstakil bir eve sâhib olmak ümidiyle sattığım halde buna muvaffak olamadım. Nihâyet, 1,5 yıldan beri artan fiyatlar karşısında ümidimi kaybettiğim için, dâirenin parasıyla bir araba aldım. Bu da dedikodu mevzuu yapılmıştır. Zira, araba neden mersedesmiş. Neden mi? Bakın: Paranın hergün kıymetinin düşmekte olduğu malûmdur. Dâirenin [illegible]ni mecbûren bankada tut[illegible]ğiz de almıyordum. Hiç olmazsa bir gün, elverişli bir ev bulabilir isem onu ânîden satılabilecek kıymetli bir mala toptan yatırarak kıymet düşüşünün doğuracağı zararı bertaraf etmek istedim. Yâni kısacası 45 yaşında sâhib olabildiğim ve üstelikte neşriyata başlamadan evvelki imkânlarımın tedbiliyle alabildiğim bir arabayı da hini hâcette satarak paraya tahvil etmek ve çocuklarımın başına bir ev alabilmek maksadıyla almış bulunuyorum!... Ucuz bir araba alsam, paranın kıymet kaybı dolayısıyla muhâfaza edeceğimden paranın kıymet, kaybı dolayısıyle zarara urayacağım için böyle yaptım.

İddia edildiği gibi yalın satın almış değilim. Fakat alsam ne çıkar? Bunda kızılacak ne var? Kendi paramla aldıktan sonra kimin ne demeye hakkı var ki; mektubunu neşrettiğimiz okuyucumuz, «Her Şey Hak İçin» düsturu çiğnenmiş gibi feveran ediyor.

Önce şunu söylemeliyim ki, imkânlarım elverdiği gün evlerin en güzelini alacağım. Allah'dan dünyâlık iki şey istemişimdir: Zengin bir kütüphâne ve geniş bir Osmanlı evi. Bunların benim çalışmalarıma ve mücâdeleme faydasını takdir edemeyecek kadar izansız olanların aziz davâmızla uzaktan yakından bir alâkası olabileceğini sanmıyorum. Beşiktaş'daki evimi, komşularım olan çoğu yeni devir insanlariyle bağdaşamadığım ve içine kitaplarımı sığdıramadığım için satmazdan çok evvel zaten terketmiştim. Bir yazarın herşeyden evvel huzur ve sükûna ihtiyacı olduğunu evinin kitaplarını tanzime müsâid bir genişlikte olması husûsunu kim inkâr edebilir? Benim hiç [illegible] İslâm harfleri devrinden iki [illegible]yon gazetemiz var ki, bunların çoğu ve her an bana lâzım olabilecek bir kısım kitaplarım hâlâ evsizlikten yayınevimizin depolarında bekliyor

Benim bir yalı satın almış bulunduğum iddiası her halde daha önce kirayla Beylerbeyi'nde böyle bir yerde oturmamdan galat olsa gerektir. Bu iddiaya bir de MHP'nin gazetelerinin birinde şimdiye kadar kırk grupa girip çıkmış bir nevzuhur yazarın seçim esnasındaki garezkâr bir yazısında rastlamıştım. Bunlara cevap vermeye asla tenezzül etmedim.

30 senelik mücâdele hayâtımda kendisine bir kuruş borcum olduğunu söyleyebilecek veyahud herhangi bir yardımını kabûl etdiğimi iddia eyleyebilecek biri varsa buyursun ortaya çıksın. Her fiil ve hareketimin hesâbını vermeye hazırım!

Daha dün hapisten çıktım. Küçük oğlum Selman ben hapisteyken doğdu. Hal böyle iken, bugün aleyhimde açılmış 20'den fazla davânın ve mecmuan 200 seneyi aşan hapis tehdidinin altındayım. Benim yaptıklarımı, para için de olsa yapabilecek biri varsa, onu tanımak istiyorum. İki yıldan beri SEBİL'e dolgun bir maaşla yazı işleri müdürlüğü yapacak bir kahraman arıyoruz. Buyur-

(Devamı 15. Sayfamızda)

Muhterem sebil ailesi 4.12.1977

Sebil çıktığında «her şey hak rejim düsturu ile kurulduğunu ilan etmişti. Sende çıktığından beri aboneyim. Ancak son günlerde aldığımız bazı haberler doğru olmasa bile bizi rahatsız etti. üzüldüm. Haber şöyle Kadir ağabeyin bir yalı satın aldığını duydum eger bu haber doğru ise abonemi derhal kesin, kalan param varsa sokaga atın, borcum varsa bana bildirin ödeyim. Bu müslümanın sıkıntılı ve eziyetli günlerinde yalıda müslümanlık olmayacağı kanaatindeyim.

Eger bu haber mesnetli iseyani doğru değilse) cevap istemiyorum. Kusurumuza bakmayın su hengamali günlerde birbirimize olan güvenimiz iyice sarsıldı. Haldan hayırlısı

SELÂMLAR

Not: Şu günlerde Gemlikde bulunduğum Hacı Ateş için bu mektubu size gemlikden yaziyorum

HACI ATEŞ
Sungur mah.
Koçer sok
No 13
NİĞDE

başyazı

AĞAÇLAR AYAKTA ÖLÜR

Kadir Mısıroğlu

İNSANOĞLU, hilkaten hayra da şerre de meyyâldir. Bu âlemi bir «*imtihan sahnesi*» kılmayı murâd eden Cenâb-ı Hak, bu murâdının gerçekleşmesi için âdemoğlunu birbirine zıt hayır ve şer istikâmetlerindeki meyillerle donatmıştır. Şahsiyet, bu iki mütekâbil temâyül arasındaki çatışmanın tabiî bir neticesidir.

Ancak, —müsbet veya menfi— bütün beşerî temâyüller, her fertde ayni derecede derin şumûllü ve kuvvetli değildir. Bazılarında zayıf bir sûrette seyrederler. Bu takdirde onlar arasındaki çatışmanın neticeleri de, şahsiyyet üzerinde derin iz ve tesirler husûle getirmez. Böyleleri bir tuğla harmanından tam mânâsıyla yanmadan çıkan ham toprak gibidirler. Mukâvemetleri mahduddur.

Bir cemiyette «*dâvâ adamı*» sıfatıyla yâdedilebilecek kırattaki insanlar, Tabiattaki asîl mâdenler gibidirler. Onlara nâdiren rastlanır. Böyle olduğu halde, cemiyetin asıl yükünü büyük ölçüde bu şahsiyetler taşırlar.

Kalabalıkla berâber olmanın rahatlığına alışmış bulunanlar bu gibi kimseleri ve onların davâ ve dünyâlarını takdirden âcizdirler. Sâdece âciz değil, onları —ekseriyâ— haksız bir takım değerlendirmelerle, rencide etmekten de geri kalmazlar. Ancak, giriştikleri işin güçlüğünü müdrik ve içlerindeki zaptedilmez arzuların ulvî emrinde bu güçlüklerle cidale mecbur bulunduğunu bilen idealistler, bu yanlış değerlendirmelere metelik bile vermezler. Bu bir lâkaydi değil, dâvâ adamı olmanın tabiî bir neticesidir. Gerçi, «*anlaşılamamak*» ve «*doğru olarak tanınamamak*» pek çok kimsenin şikâyet ettiği bir husûsdur. Fakat bunların ekserisi bir takım ruhî komplekslerin eseridir. Zira gerçekten anlaşılamayan sâdece dâvâ adamıarı olan idealistlerdir.

Böyle olmakla berâber, onlar da nihâyet insandırlar. Zaman zaman şikâyet sesini yükseltirler. Gördükleri nankörlüklerden bizar olurlar. Fakat bu hâl, bir dâvâ adamında son derecede kısa sürer. Derhal toparlanarak içindeki aslî cevherin emrettiği istikâmette didinmesine devam eder. Zira o, her şeyden önce bir savaşçıdır. Savaşı da mevsimlik değildir. Şahsiyetinde meknûz menfiliklerden başlayarak bütün âleme şâmil bir cidale me'murdur. Buna âdeta mahkûmdur. Zira ondaki çarpışma iştihasının nihâyeti yoktur. Kendisi Rabb'e ulaştıracak sâfiyete kavuşuncaya kadar nefsiyle, aynî musafaha hâli kazandırıncaya kadar da, âlemle mücâdeleye mecburdur. Bu, kaderin kendisine yüklediği bir yüktür ki; taşımakla bitmez. Bu, Hakkın kendisini tevcih kıldığı bır yoldur ki; yürümekle tükenmez.

Bu yüzdendir ki, bir dâvâ adamı için mesleğinde tekâüd olup bir kenara çekilmek yoktur. O, yaşadığı müddetçe devam eden bir kavganın cengâveridir. İçindeki tükenmez vecdin âzad kabûl etmez bir kölesi gibidir.

Nâmütenâhi sürprizler ve mânialarla dolu olan hayat ve tabiat, bu vasıfları hâiz bulunmayanları yollarda bıraka bıraka ilerler. İnsanın, içindeki ulvî iştihâların emrine ne ölçüde tâbi bulunabildiği husûsunu tâyine medâr olan bu imtihan, gerçek idealist ve dâvâ adamlarını ayıklayarak gitgide zirveleştirir. Böyle bir imtihanın haddesinden geçmemiş olanları acele ile hükme bağlayarak, onlara «*dâvâ adamı*» vasfını kondurmamalıdır. Zira bu gibi, hayal ve arzularla inşa dilmiş şahsiyyetlerin melhûz ve muhtemel dar geçitlerde gösterecekleri zaaflar, onların bulundukları cepheye pek pahalıya mâl olur. Telâfisi imkânsız bu gibi zararlara mâruz kalmamak için kimin ne derecede ruhî ve ahlâkî salâbete mâlik bulunduğunu hâdiseler içinde müşâhade eyledikten sonra hükme varmalıdır.

Gençlik, böyle bir teşhis ve karar için ömrün en isâbetsiz bir mevsimidir. İnsanların bu devrede çoğunda idealizm ve ulvî hisler gâlib görünür. Fakat bunların çoğu gece karanlığında yanıp sönen mayıs böceklerinin pırıltılarına benzerler. Son derecede aldatıcıdırlar. Talebeliklerinde büyük bir «*ümid vâdeden*» nice kabiliyetler görmüşüzdür ki; az sonra atıldıkları hayat mücâdelesinde mecrûh ve bîtab düşerek bir kenara itilmişlerdir.

Bugünkü nesiller, gerçek bir dâvâ adamı ve idealist insan için tesbit ettiğimiz bu gerçekleri dikkatlerinden asla uzak tutmamalıdırlar. Zira binbir müessirin kendilerini korku ve menfaat burçlarına doğru ittiği bir cemiyet içinde son derece ağır bir târihî vazifeye memur görünmektedirler. Kaderin tâyin eylediği bu me'mûriyetin, gerektiği şekilde ifası için, ham hayâller ve ölçüsüz iddialardan sakınarak sabırla çalışmalıdırlar. Zira kimin ruhunda ne kadar cevher bulunduğunu ortaya çıkaracak olan dar geçitlerle karşılaşılması, gecikmeyecektir. Bunu böyle bilerek o dar geçitlerden dökülmeden, düşüp kalktıkça azmi ve iştihâsı biraz daha kabarmış ve takviye olmuş bir sûrette ilerlemeye bakmalıdır. Bu takdirde gerçeği, kuru iddialar yerine parlak fiilî mukâvemetler haykıracaktır!.

Cumhûriyt nesilleri, umûmiyetle ya ölçüsüz iddialara meyletmekte, veyahud da müthiş bir eziklik içinde bulunmaktadır. Bu hallerin her ikisi de tehlikelidir. Birisi, nefse gurur verir ve insanı gerekli silâhlarla cihazlanmaya gayret etmekten alıkoyar. Diğeri ise; itimad ve ümidi kırar. Gerçek dâvâ adamı, bu noktada ifrattan da tefritten de berîdir. O, ekseriya korku ve menfaatın üstünde bir hayat sürer. Korku ve menfaatin üstüne çıkamıyanları hakir görmek yerine, nefsini onlara hizmetle mükellef bilir. Üzerindeki ilâhî nimetlerin kibir ve gururunu değil, şuur ve şükür hissini taşır

Amerikan yazarlarından birisi romanlarından birine şu ismi koymuştur: *Ağaçlar Ayakta Ölür*. Bizce bu isim —âdeta— numarasız bir gözlük gibi her idealist dâvâ adamının hayâtını anlatacak kitaba en lâyık bir ünvan olarak kabûl edilebilir. Zira, yukarıda da söylediğimiz gibi, bir dâvâ adamının mücâdelesinde tekâüd olup bir köşeye çekilmek yoktur. Bu gerçeği gözönünde tutmaya en fazla mecbur olan islâmcı gençliktir. Zira çoktan başlamış olan İslâmî şahlanış harekâtında mevsimlik heveslere yer yoktur. Kırılma, gücenme ve bıkıp usanmanın İslâm gibi beşerin ulviyâta âid sonsuz meylini tatmine medâr olacak tek ve muazzam fikre gönül verenlerin üzerinden kolayca sıçrayıp geçebilecekleri çer - çöp kabilinden birer basit mânî olduğu muhakkaktır. Bu sebepledir ki, İslâmcı gençler, hayatlarını kâmil manasıyla ifâde edecek bir söz olarak bu Amerikan romancısının eserine koyduğu «*Ağaçlar Ayakta Ölür*» ibâresini tedâi ettirecek bir üslûp içinde yaşamaya mecbûrdurlar. Evet, ağaçlar ayakta ölür, tıpkı İslâm'ın gerçek mücâhitleri gibi...

DÜNDEN BUGÜNE

M. ERTUĞRUL DÜZDAĞ

Kıssadan maksad azîzim hissedir

SA'D bin ebî Vakkas radîyallâhu anh hazretleri, bacak sinirlerinden rahatsız olduktan başka, birçok yerinde de çıbanlar çıkarmıştı. **İşte bu hâli ile İran'ı yıkan meşhur Kadisiye Muhârebesini (636) idâre ediyordu.**

Ordusunun tam orta yerinde yüksek bir çardak köşkü yaptırmıştı. Bunun üzerine çıkarak, yastıkların üzerine yüzüstü yatmakta ve askerlerini oradan gözetleyip idare etmekte idi.

Savaşın ikinci günü harb meydanında kimselerin tanımadığı bir süvari belirdi. Bu yiğit İranlıların sol koluna hücûm ederek onları birbirine kattıktan sonra dönüp sağ koluna hücum ederek orasını da karıştırdı. Böylece gece yarısına kadar herkesi hayrete düşürecek kahramanlıklar gösterdikten sonra ortadan kaybolup gitti.

Kimse onu tanıyamamıştı. Kimi: «Melek midir, Hızır mıdır?» diyor, kimi de şudur veya budur diye tahminler yürütüyordu.

Hazret-i Sa'd ise yüksek çardağından onu seyrederken : «Eğer şimdi hapiste olmasaydı, bu bahadır Ebû Mihcen'dir, altındaki kısrak da Belka'dır» derdim diyordu.

Hazret-i Sa'd yanılmıyordu.

Ebu Mihcen, meşhur bir kahraman ve ünlü bir şâirdi. Savaş başlamadan birkaç gün önce, şarabı medh eden bir kıt'a söylemişti. Aslında herkes gibi o da şarap içiyor veya başka bir haramı işliyor değildi, fakat eski alışkanlığın tesiri ve edebiyat geleneğine uyarak böyle bir şiir söylemişti. Bu kıt'ayı duyan kumandan Sa'd bin ebi Vakkas hazretleri, yaptırdığı köşkün altına onu bağlatarak haps ettirdi.

Muhârebenin birinci gününü hapiste geçiren Ebu Mihcen'in bu hal çok zoruna gitti. İkinci günü, Hazret-i Sa'd'ın zevcesi Selma'ya yalvararak, kendisini bırakmasını rica etti: «Beni salıver. Sa'd'ın kısrağı Belka'yı da bana ödünç ver. Şu savaşa katılayım. Allah izin verirse, gelir kendimi yine bağlatırım.» Fakat Selma râzı olmadı. Bunun üzerine çok üzülen Ebu Mihcen, dokunaklı bir şiir inşâd ederek, yanıp yakılmaya başlayınca, Selma dayanamadı. Ebu Mihcen de tanınmaz bir kılığa girerek yukarıda geçen kahramanlıkları gösterdi.

Akşam gelip kendisini bağlatınca, Sa'd'ın zevcesi Selma, neden haps edildiğini sordu. Sonra gidip Hazret-i Sa'da hakikat-i hâli bildirdi. Bunun üzerine Ebu Mihcen serbest bırakıldı ertesi günkü savaşa da rahat rahat iştirak edebildi.

●

932 - 1055 yıllarında İran ve Irak'ta hüküm sürmüş olan Büveyhoğulları Devleti, Ali, Hasan ve Ahmed adlarında üç savaşçı kardeş tarafından kurulmuştur. Bunlar sonradan İmâdüddevle, Rükneddevle ve Muizzüddevle lâkaplarıyla anıldılar.

934 yılında İmâdüddevle, güney - doğu İran'ın (Fâris) merkezi Şiraz'ı zapt etti. Burada tutunabildiği takdirde, bir devlet kurmak ve yaşamak mümkün olacak, aksi halde henüz kurulmakta olan devletleri mahv olup gidecekti.

İmâdüddevle'nin Şiraz'ı alışının ertesi günü, yanındaki asker, ulûfe ve maaş için kendisine müracaat ettiler. İstedikleri verilmediği takdirde askerin dağılıp gideceği muhakkak idi. Halbuki İmâdüddevle'nin elinde mal ve para olarak hiç bir şey kalmamıştı.

Büyük bir üzüntü ve telâş içinde, sarayın bir odasına çekilerek düşünmeye başladı. Çâre bulmaya çalışıyordu. O esnada odanın karşı duvarının dibindeki delikten bir yılan çıktı ve başka bir deliğe girerek kayboldu.

İmâdüddevle, yılandan ürktü. Nöbetçilerini çağırarak: «Şu yılan deliklerine bir bakın» diye emr etti. Birkaç tahtayı söktüler, bir kapı göründü. Açtılar, bir oda meydana çıktı. Odanın içinde on sandık bulunuyordu. Kapaklarını kaldırdılar. İçlerinde beşyüz bin altınlık mal çıktı.

İmâdüddevle bunları derhal askere dağıtarak, devletin dağılmasını önledi. Sonra elbise diktirmek için terziyi çağırttı.

Terzi korku içinde titriyerek geldi. İmâdüddevle onu böyle görünce : «Korkma, ben seni elbise diktirmek için çağırttım» dedi. Fakat terzi ağır işitiyordu. Kendisini sorguya çektiklerini zannederek, korku içinde talâk ve imânına yemin edip şöyle dedi: «Aman sultanım bana kıymayınız. Eski hükümdarımızın bana emânet ettiği sandıkları katiyyen açmadım. Hepsi emrinize âmâdedir.»

İmâdüddevle bu tesâdüfe hayretlei ederek, sandıkları getirtti. İçlerinden üçyüz bin altın değerinde mal çıktı

●

942 senesinde Bizans Kayserinden Bağdat'a bir elçi geldi Elçi şöyle diyordu:

«Hazret-i İsâ efendimiz, bir mendil ile yüzünü silmiş ve yüzünün sûreti o mendile aks edip kalmıştır. Bu mendil ise Rehâ kilisesindedir. Hükümdârım Kayser cenapları, bu mendilin kendisine gönderilmesine karşılık, elimizde bulunan pek çok Müslüman esirlerin serbest bırakılacağını va'd etmektedir.»

Halife Muttaki, kadıları ve fakihleri toplıyarak, onlardan fetva sordu. Bâzıları verelim, bâzıları vermeyelim dediler, anlaşma hâsıl olamadı. Sonunda mecliste bulunan Ali bin İsâ : «**Müslümanların esirlikten kurtarılması, bu mendili saklamaktan evlâdır**» dedi. Mendil verildi ve pek çok Müslüman esâretten kurtuldu.

●

ANADOLU Selçuklu Devleti, istilâcı Moğolların elinde yıkıldıktan sonra Anadolu'daki beylikler müstakil kaldılar. Osman Gâzi de istiklâlini ilân etti. Yenişehir'e yerleşti, hükümet ve hayrat binalarının inşasını başlattı. Etraftaki göçebe Türkmenler. Osman Gâzi'nin devleti altında toplanmaya başladılar.

Bursa tekfuru, Müslümanların böyle toparlanmasından endişeye düştü. Kestel ve Kete tekfurları ile birleşerek 1307 yılında Osmanlıların üzerine hep birlikte hücum ettiler. Savaşta Kestel tekfuru ölünce, kâfir ordusu bozuldu. Bursa tekfuru kalesine kapandı. Kete tekfuru ise kaçarak Ulubat tekfuruna sığındı. Osmanlılar, Kete kalesini muhasara ederek, Kete tekfurunun kendilerine teslim olunmasını istediler. Ulubat tekfuru, vermeye mecbur oldu. Fakat bir şart ileri sürdü.

Bu şarta göre, «**Osman Gâzi ve ondan sonra gelenler Ulubat köprüsünden o tarafa geçmiyeceklerdi.**»

Şart kabul edildi. Kete tekfuru teslim alındı. Birkaç sene sonra ise değil Ulubat Nehri, Tuna Nehri bile geçilip yüründü. Ama Ulubat tekfuruna verilen söz, Osman Gâzi ve torunları tarafından aslâ çiğnenmedi:

Çünkü o günden sonra, Osmanlı sultanları Ulubat Nehri'nden öteye geçmeleri icap ettikçe, köprüden değil, daima bir kayığa binerek geçtiler.

●

SULTAN Orhan Gâzi'nin devletin başına geçtiği 1326 yılında birçok yerlerle beraber Aydos Kalesi'nin fethine de yüründü. Çok sağlam ve metin olan kalenin fethi için uzun zaman muhâsara edilmesinin gerekeceği hesap edilmekte idi.

Aydos kalesi tekfurunun güzel kızı, rüyasında bir kuyuya düştü, güzel yüzlü bir yiğit gelerek kendisini kurtardı ve kıymetli elbiseler giydirdi.

Uykudan uyanınca dolaşmak için kale burçlarına çıktı. Bakınırken Osmanlılar arasında kendisini kuyudan kurtaran yiğidi gördü. Hemen ona bir mektup yazarak:

«Filân gece filân yere bir miktar arkadaşınla gel, sana kaleyi almanız için yol göstereceğim» dedi.

Meğer o yiğit Abdurrahman Gâzi imiş. Mektupta yazıldığı gibi hareket etti. **Kızın sarkıttığı bir ipten kaleye tırmandı.** Sonra birkaç arkadaşını da yukarı çekti. Nöbetçileri öldürerek, kale kapısını açtılar.

Ele geçen ganimetlerle beraber, tekfurun kızı da Orhan Gâzi'nin huzuruna getirilince, kızı Abdurrahman Gâzi'ye verdi. Aydos kalesini de ona has tâyin etti.

Abdurrahman Gâzi'nin bu kızdan Kara Abdurrahman adında bir kahraman oğlu oldu ki, Rumlar çocuklarını «Kara Abdurrahman geliyor!» diye korkuturlardı.

●

SULTAN Murad Hudâvendigâr hazretleri 1372'de Rumeli seferlerinden birine çıktı. Orduyu hümâyun ile İnceğiz ve Çatalca kaleleri kolayca fetih olunarak ileri yüründü. Karaburun, Kilyos ve Belgrat civarı da alındıktan sonra Apulonya Kalesi muhâsara edildi.

BİZ BİZE

Sualler

Biz kimiz, ne istiyoruz, ne için yaşıyoruz?

Dost kim, düşman kimdir, bunların gücü kuvveti, hâli tavrı nedir?

Dost neden dost, düşman neden düşmandır, bu halleri devamlı mıdır?

İstediğimizi elde edebilmek için ne yapmalıyız, ne bilmeli, neyi hazır etmeli, nelere hazır olmalıyız?

Dostlarımızın dostluğunu ve sayısını artırmak için ne yapmalıyız?

Düşmanlarımızın düşmanlığını ve sayısını azaltmak için nasıl davranmalıyız?

Dostlarımızı nasıl sevmeli, onlarla nasıl beraber olmalı, hepimiz bir can gibi olmak için nasıl davranmalıyız?

Düşmanlarımıza karşı nasıl tedbir almalı, onların imkân ve silâhlanma karşı nasıl korunmalı ve onları hareketsiz bırakıp yere serecek üstünlüğe nasıl erişmeliyiz?

Müslüman fert ve topluluklar için bunları ve benzeri sualleri doğru olarak cevaplandırıp gereği gibi hareket etmek hayâtî bir zarurettir.

Halbuki bugünkü İslâm cemiyetlerini bu sualler bahsinde:

Böyle bir ihtiyaç ve disiplinden bile habersiz;

Birkaç tanesine yarım veya yanlış cevaplar bulmuş;

Hepsini cevaplandırdığını zannederek tamamen bâtıl bir yola saplanmış...

Hallerde ve daha ne kadar bozuk ve yanlış tavır varsa takınmış vaziyette görüyoruz.

Acaba bilmediğimiz yerlerde bu işi başarmış Müslüman topluluklar olamaz mı? Hayır, olamaz ve yoktur da.. Çünkü kendisini tam müslümanca ve mertçe böyle bir disiplinin içine sokmuş olan İslâm milleti ve ülkesi pırıl pırıl parlayacaktır!.. Bugün, öyle bir parlaklığı kimse göememektedir.

Bu soruların cevapları Kur'an ve hadiste başlayıp, bugünün ve yarının bütün içtimâî, iktisâdî, siyâsî ve kültürel faaliyetlerini kaplayan bir bilginin ve derin bir basiretin yardımı ile ancak verilebilir.

O mübârek bilgi ve basirete destek olması gereken bazı vasıflar da lâzımdır ki onlarsız iş yine tamam olamaz : Tam bir iman ile, maddî manevî hayatını, yalnız, İslâm milleti ve vatanına adamış bulunmak çok çalışkan, çok zeki, çok anlayışlı, çok dayanıklı, çok sabırlı... Yâni «**Dâva Adamı**» olmak!....

Yukarıdaki suallere doğru cevaplar verebilmek ve gereği gibi hareket ederek «**müslümanca**» yaşayabilmek için, İslâm Ümmeti'nin, şu şartları taşıyan «**Dâva Adamları**»ndan meydana gelmiş geniş bir kadroya sahip olması lâzımdır.

Müslümanlar, ancak böylesine imanlı, bilgili ve hâlis münevverleri tarafından idare edilmenin ihtiyacını bakalım ne zaman hissedecekler. Çünkü ne bu ihtiyaç, ne de o kadro, henüz ciddî olarak Şark ufuklarında görünmemektedir.

Burası metin bir kale idi. On beş gün geçtiği halde dayanmakta devam ediyordu.

Hudâvendigâr hazretleri ordu ile burada bağlanıp kaldıkları için çok sıkılmıştı.

Deniz kıyısında bir ağacın altına oturmuş istirahat ederken söyleniyordu

«— Bu yıkılacakta beklemek, fethi asıl maksadımız olan sâir memleketlere yürüyüşümüze mâni olacak. Meğer ki bunu Tanrı yıka!»

Az sonra bir müjdeci dört nala gelerek, huzurunda diz çöktü ve şu habe.. i muştuladı:

«— Sultanım! Kalenin bir tarafı yıkılıp, gaziler içeri yürüdüler!»

Bu kale o günden sonra «Tanrı Yıktığı» nâmıyla anıldı ve on yedi yıl sonra Kosova'nın müstakbel şehidi Hazret-i Hüdâvendigâr'ın kerâmeti zâhir olmuş bilindi.

●

SULTAN Murad 1373'te Rumeli seferine Sadrazam Hayreddin Paşa'yı gönderdi. Gâzi Evranos Bey, Lala Şahin Paşa ve Balaban Bey de onun mâiyetinde idiler

Şahin Paşa Kavala Kalesi'ni muhâsara etti. Fakat çok metin bir kale olduğu için feth ü zaptı güç görünüyordu

Kalenin etrafını dolaşmakta olan Osmanlı dilâverleri, kaleden dışarı bir suyun çıkıp aktığını gördüler. Bu, kale içindeki bir kaynağın suyu idi ve duvarın temelleri altından, küçük bir dere hâlinde dışarı çıkıyordu.

Ordunun içindeki sayısız fedaiden birkaçı bir gece yarısından sonra bu suyun akıntısına karşı, kale duvarının dibine suya daldılar, **gayretlilere ve cesurlara yardım eden** Rablerinin izni ile kaleye girdiler.

●

LALA Şahin Paşa 1385 yılına kadar Sofya'nın civarını tamamen alıp zapt etmişti. Fakat Sofya kalesi pek metin ve sarp olduğundan feth olunamıyordu.

Filibe muhâfızı İnce Balaban Bey'in yanındaki askerlerden Uzunca Sevindik adında bir doğancı bir gün Filibe'den kaçarak Sofya tekfurunun yanına sığındı. Tekfur av meraklısı bir adamdı. Sevindik ise av için doğan terbiye etmekte usta, bir avcı idi. **Bir zaman sonra tekfurun itimadını kazandı.** Birlikte kale dışında ava çıkmaya başladılar.

Bu av seferlerinden birinde av, kovmanın heyecanına kapılan tekfûr, Uzunca Sevindik'le beraber at koşturarak, beraberindeki asker ve hizmetkârlarından uzaklaştı. Hava kararmıştı ve Osmanlıların elindeki köylerin yakınına kadar gelmiş bulunuyorlardı.

Sevindik'in, köyden yiyecek birşeyler almak için gideceğini, iyice saklanmasını söyliyerek uzaklaşmasında bir gariplik görmeyen tekfur, az sonra esir edilip bğlandığı sırada bile, ondan şüphe etmeyi akıl edemiyordu. Halbuki bütün bunlar dikkat ve sabırla tatbik olunmuş bir hile plânının neticesi idi.

Esir düşen tekfurlarını eli kolu bağlı olarak kalenin önünde gören Sofya ahalisi teslim olmaktan başka çıkar yol bulamadılar.

Uzunca Sevindik Bey'in mahâreti sâyesinde, belki binlerce yiğidin canına mâl olacak gibi görünen kale kolayca alınmıştı.

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Şerîatımızdaki usûllerin dışına çıkamayız

BUGÜN açık ve vâzıh bir ma'nâyâ kavuşturamadığımız hususlardan biri de şudur : Acaba keyfiyet kazandırma faaliyetimiz müslümanlara mı müteveccih olmalıdır, yoksa İslâm (Şerîat) dışı kalmışları müslüman yapmaya çalışmak şeklinde mi yürümelidir?.. Şu kadarını hemen zikredelim ki, burada karşımıza çıkacak mes'ele, elbette usûl mes'elesidir. Ancak unutmıyalım ki, usul, gâye olmamakla beraber, hedefe götürücülüğü bakımından mühim bir yer işgâl eder. Hedefe en iyi varmak istiyorsak, hedefe götüren en iyi vâsıtayı seçmek, elbette en umûmî kâidelerden biri olarak bilinmek gerekir.

Binâenaleyh faaliyet sâhamız müslümanlar, mı, yoksa sosyalist, lâiklikçi masonik, kemâlist ve sâir felsefelerle hemhâl olanlar mı bulunmalıdır derken, bir çoğumuzun bu suâli daha yeni duyduğunu bile hesablamamış değiliz. Plânlı ve uzun va'deli gayretlerin en emin faaliyetleri ortaya koyuşundan habersiz nicelerimiz de, usûl (metod) mes'elelerine geçişimize, belki de akıl erdiremiyeceklerdir.. Ama derinliğine ve köklü düşünüldüğü takdirde usûl (metod) mevzuunun ehemmiyetini anlamamak mümkün değildir. Hatta denilebilir ki Asr-ı seâdet, tâbiîn tebei tâbiîn ve müctehidîn devirlerine âid muvaffakıyyet ve muzafferiyyetin temel unsurlarından en mühim bir şıkkını, usûldeki (metoddaki) üstünlük ve mükemmellik teşkîl eder. Burada en umûmî plândaki metod, keyfiyet mihrâkı hâlindeki merkezden, muhîta doğru bir tebliğ oluyor

● İşte bu en umûmî plânda yer alan usûl, bugün bizler için de en mükemmel metod olduğu gibi, yarın için de dâimâ bu böyle olacakdır. Şu halde **müslümanım** diyenler için, ve hele hele İslâm da'vasının iddialı müdâfileri için herşeyden evvel ele alınması icâbeden husus, kendi keyfiyetlerinden başka birşey olmıyacakdır. Ferd, nisbet iddiası taşıdığı da'vâsını fiil ve hareket dünyâsında yaşamadığı takdirde samimiyyet ortaya koyamıyacakdır. Bu itibarladır ki da'vâ iddiası taşıyanların, inandırıcı, bağlayıcı ve sürükleyici olmaları, iddia etdikleri da'vâları ile tezatsız bir hayâta sâhib olmaları hâlinde mümkindir. Bu itibarladır ki biz, faaliyetlerimizi İslâm (Şerîat) dışı kalmışlara çevirmekden ziyâde, **müslümanım** diyenlerin keyfiyet kazanmasına tevcîh etmeliyiz, Ferd ve cemiyet çapındaki hayatıyla İslâmiyyetin (Şer'in) yaşanırlığını müşahhas plâna çıkaramamış müslümanlar, İslâmdışılıktaki ferde neyi gösterip, ona neyi, nasıl sunabileceklerdir?.. Tatbikatını gösteremiyen bir dâ'vâ, nazarî plânda kalmış hâliyle, kendisi dışındaki ferdler için ne kadar cezbedici olabilecekdir? İslâmiyet'e fevc fevc dâhil olan kavimler, sâdece nazarî plândaki bilgilere bakarak karanlıkdan kurtulmuş olabilirler mi?.. İslâmiyet'e en büyük iltihakların, İslâmiyet'in ferd ve cemiyet çapında en iyi yaşandığı devirler olduğu da târihan sâbit, hakikatler cümlesindendir. Bütün bunlardan da anlaşılmaktadır ki İslâmdışı kalmışların İslâm'a girmeleri bile, müslümanların keyfiyet kazanmaları ile mümkindi

Şu halde netîceten beyân etmeliyiz ki, bugün için tek çıkar yol, yarın da aynı olacağı gibi, mâzideki usûlden (metoddan) başkası bilinmemelidir. Müslümanlar ferd ve cemiyet olarak İslâmiyet'i (Şerîatımızı) aksetdirici bir keyfiyetin sâhibi olmak zorundadırlar. Bunun için de biz deriz ki, **faaliyetlerimiz müslümanlara keyfiyet kazandırıcı bir istikâmete müteveccih bulunmalıdır.** Ancak şu kadarını da tasrih etmeliyizdir ki, zaman ve zemîne göre, faaliyetlerimizi İslâmdışı kalmışlara da hasretmemiz mümkin olabilir. Ne var ki; esas faaliyet usûlümüzün ne olduğu unutulmamalıdır.

● İslâmdışı kalmışlara müteveccih faaliyetlerimiz sırasında takib edilecek en umûmî kâidelerimizden birisinin ise, müslümanların yaşayışları ile müslümanlığın, mutlaka farklı şeyler olduğuna işâret etmek olmalıdır. İslâmdışı kalmışlara yapılacak en büyük ve en baş tavsiye müslümanlara bakarak değil; Müslümanlığa bakarak müslüman olmalarını istemekdir.. Zîrâ bugünün müslümanları, dünyânın neresine bakılırsa bakılsın, muhtelif küfür rejimlerinden aldıkları İslâm dışı te'sirlerle az veya çok, lekeli bir bünye ortaya koymaktadırlar. Binâenaleyh, saf, duru ve tertemiz İslâm telâkkîsini bugünün müslümanlarından derlemek, bir müptedi için çok zordur. Bu i'tibarla İslâmî (Şer'î) dürüstlükle ve nâmusluca yapılacak tavsiye, İslâm dışı kalmışlar için işte böyle olmalıdır.

Netîceden anlaşılmaktadır ki, **Müslümanım** dediği halde İslâmiyet'in kânun ve kâidelerine göre hayâtını tanzîm edemiyen fertlerin ve toplulukların, ne kendilerine ve ne de başkalarına fâidesi vardır. İslâmiyeti ferd ve cemiyet çapında hayatı ile aksetdiren müslümanlar ise, nümûne-i imtisâl olacakları cihetle de, İslâmdışı kalmışlara bile kurtuluş vesîlesi olabileceklerdir. Binâenaleyh bütün mes'ele, **müslümanım** diyenlerin, hele bu da'vânın iddiacısı görünenlerin yani bizlerin, adam akıllı müslüman olmamızda...

NOT : Mukaddes ve muazzez Şerîatımızdan başka hiçbir sisteme îmân etmiyenlerin yani müslümanların ŞER'Î senebaşlarını tebrîk ile, Vacib Teâlâdan sıhhat, selâmet ve Şerîat-i Garra yolunda muvaffakiyetlerini niyâz ederim.

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selahaddin EŞ

163'ün pençesinde cezâevinde 25'inci hafta

DİKKAT

SEBİL'imizin «kılıçlaşan kalemleri»nden en keskin ve parıltısının sâhibi, aziz dâva arkadaşımız SELÂHADDİN EŞ, İLHAN EZİK kardeşimizle birlikte geçen hafta Paşakapısı'ndan GEBZE CEZÂEVİ'ne nakledilmiştir. Bu cezâevinde ziyâretler CUMA ve PAZAR günleri yapılmaktadır.

Demokrasinin «terspaça-içkazık»lı senaryosu!..

S. Muradbeyli

Biz bu satırları yazarken henüz mahallî idare seçimleri neticelenmemişti. Bu bakımdan neticeler üzerinde fazlaca bir söz söyleyebilme imkânından mahrumuz. Ama, şurasını hemen ifade edelim ki, 5 Haziran seçimlerinde nasıl ki en azından ikibuçuk milyonluk bir **«mükerrer ve sahte rey»** verilmesi hâdisesi tezgâhlandıysa, bu seçimlerde de aynı hile o zamankinden daha da rahat bir şekilde icra olunmuştur. Çünkü küçük ve dar yerleşme merkezlerinde mükerrer ve sahte rey kullanmak daha az mümkün iken böyle yerleşme merkezlerine doğru gidildikçe bu zorluk zâil olmaktadır. Bir köy veya kasabada fertler arasında az - çok bir âşinalık olduğundan **tekerrür veya sahtelik** önlenebilirken, büyük yerleşme merkezlerinde bu engelleyici durum ortadan kalkmaktadır. Mahallî idare seçimlerinin asıl siyasî gücü de esâsen büyük yerleşme merkezlerindeki belediye reisliklerini kazanıp-kazanmamak noktasından bir ehemmiyet arzetmekte değil midir?

Mevzuun başka taraflarına geçmeden, dilerseniz, yukarıda zikrettiğimiz mükerrer ve sahte rey mes'elesine matematik gerçeklerle biraz yaklaşalım : 5 Haziran 1977 günü yapılan **acele umûmî seçim**lerde ikibuçuk milyondan fazla sahte rey kullanıldığı, ancak seçim sonunda MSP tarafından ortaya bir iddia olarak atılmış ve DİE (Devlet İstatistik Enstitüsü) de bu iddianın yanlış olmadığını kabul etmişdi.

Gönül isterdi ki; MSP umumî seçimlerden önce, henüz hangi neticeyi alacağı meçhul iken, bu gerçekler üzerine düşmedi ama hiç değilse bu mahallî seçimlerde mes'elenın üzerine ısrarla eğilsindi. Gerçi bir siyasî partinin **erkân-ı harb hey'eti** elbette ki, köşesine kurulup yazı yazan bir kişi kadar rahat değildir. Bir seçim öncesinde bir siyasî partinin seçimlere hile karıştırıldığını iddia etmesi, kitle psikolojisine **«seçimlerde hezimete uğrayacağından, yenilgisine bir kılıf arıyor!»** şeklinde de aksedip, taraftarlarının dahi şevkini kırabilir. Ama, haydi, umumî seçimlerde bu mahzur düşünüldü de öyle davranıldı diyelim; pekiyi, bu mahallî seçimlerde de umumî seçimlerin aynı seçmen kütükleri kullanılmadı mı? O halde niçin ısrarla bu mes'ele üzerinde durulmadı?!.. Zira, rakamlar yalan söylemez, her şey ap-açık ortada!..

Buyrunuz : 1953 - 1957 arasında, devletin resmî makamlarına Türkiye'de yeni doğanların adedi iki milyon kişi civarında... Diğer yaş gruplarından hiç kimsenin ölmediğini düşünsek dahi, bu rakamın seçmen adedindeki artışa yirmi sene sonra, 1973 - 77 döneminde aksedeceği bir gerçektir. Ama işin tuhafına bakınız ki, 1973'de seçmen adedi 16,5 milyon olan Türkiye'de 1977 seçimlerinde bu rakam 21 milyon küsura erişmiştir. Kısaca, normal artışın en fazla iki milyon olması lâzım gelirken, bu dönemde hiç bir seçmenin ölmediğini kabul etsek dahi, en azından 2,5-3 milyon fazla seçmen ortaya çıkıp, seçmen adedindeki artış 5 milyonu bulmuştur!.

Nerden çıktı, bunlar?

Bu fazlalık, bu mahallî seçimlerde **milletin sevgili iradesini** tecellî ettirdi, öyle mi?

Antik Yunan sitelerindeki tatbikatından beri beşerî zaafları katmerleştire - katmerleştire, sırtında binbir kamburla gelen yirminci asrın **«bin kocadan arta kalan bive-i bâkiresi»** durumundaki mabûdesi demokrasinin bünyesinde zaten nice hiyleler, tuzaklar, fettanlıklar var iken; bir de **hâkimiyetin kayıtsız şartsız millete âid olduğu** iddialarıyla tezgâhlanan bu tip seçmen hileleriyle iyice kevgire çevrilen **«halk idaresi düzeni»**mizin encâmını şimdi hayretle seyredebiliriz.

İslâm - dışı düzenlemelerin beynelmilel entrikalarının da meseleye dahil olması iddiaları ise bu çorbanın tuzu - biberi.. Amerika'sıyla, Avrupa'sıyla, kısaca dıştaki ve içteki cümle İslâm - dışı güçlerin ortaklaşa tezgâhlamalarıyla elde edilen **millî irâde tecellileri** (!) karşısında hayretten küçük dilimizi yutacak kadar apışıp kalmak şeklindeki tavırlar hiç bir mes'elemizi halletmiyeceğine göre; ibretin dışında başka tedbirler; başka çalışmalar inancımızın nizâmına erişmek için heran daha ileri adımı nasıl atabileceğimize dair müşterek kararları oluşturmak; en azından günübirlik rahatımız ve menfaatimiz kadar da, bizi istesek de istemesek de kucağına alan içtimâî hayat inancımızın damgasını vurması için neler yapılması gerektiğine kafa yormamız gerek.. Eloğlu uyumuyor ve semeresini devşiriyor... Çünkü hiç bir emek zâyi' olmuyor.. Toprağa atılan tohumu toprak bize mutlaka iâde ediyor, ama az, ama çok...

Geçenlerde bir Yunan dergisine beyânat veren Amerikan Dışişleri Bakanlığının en önde gelen araştırmacılarından **Hermann Kahn**, Amerika'nın dünya üzerindeki menfaatlerini koruyabilmek için en zayıf ihtimallerin dahi hesaba katıldığını, tesâdüfe yer bırakılmadığını anlatırken **«meselâ»** diyordu, bir **Türk - Yunan çatışmasının çıkması ihtimali karşısında dahi, birbirinin tamamiyle zıddı olan, her ihtimale göre yazılmış yirmi kadar** senaryo **hazırdır. Hangi durumda, hadiselerin hangi** senaryoya **göre neticelenmesi gerektiğini hesab etmişizdir, tedbirlerimizi ona göre alırız!»**

Şu itiraf - **veya gözdağı** - doğrusu pek de kaale alınmayacak gibi değildir. Bu sözleri bugün Türkiye üzerinde oynanan büyük oyunlara teşmil ediniz, o zaman hangi durumlarda hangi yeni **senaryo**ların hazırlanmakta olduğunu daha iyi anlarsınız. Bir müslümanın bu tip entrikalar pazarında yapacağı şey; **«mâdem ki tâlih zebûn, gülistan harâb, dost bi-vefâ, düşman kavî..»** diye yelkenleri indirip, mücâdeleden vazgeçerek teslim olmak değil; Allah'ın ipinden gayri tutunacak başka bir şey aramaksızın, **«kâfirlerin bir hesabı varsa, Allah'ın da bir hesabı vardır ve muhakkak ki, Allah hesabında yanılmıyandır»** diyerek, **meydan-ı ceng-ü cidâl'de sabır ve sebatla, akıl ve hikmetle, inançla küfre** direnmesi, dalavereleri, tertipleri boşa çıkarmak için meşrû ve makûl her çareye başvurmasıdır.

Son seçimlerin radyo konuşmalarını dinleyen görmüşlerdir ki, bir zamanlar Türkiye'yi bölmek istediği iddiasıyla mahkemeye sevkedilip kapatılan bir marksist partinin (TİP'in) eski lideri M. Ali Aybar, bu seçimlerde yeniden radyolardan bangır bangır bağırarak, **«bu rezil düzeni yıkın, davranın be!..»** nârası atarak, İslâm-dışı güçlerin ve tertiplerin devamlı işleyegeldikleri bir Türk - Kürt sürtüşmesine yeniden yeşil ışık yakmıştır. Hem de bu konuşmasını Yüksek Seçim Kurulu'ndan bir hâkim'in huzurunda yapmak sûretiyle!.. Ve, İslâm - dışı güçlerin işgalindeki devlet müesseseleri buna seyirci kalmışlar; ancak TRT'den Ercan San isimli bir vazifeli bu konuşmayı önlemek için Yüksek Seçim Kurulu'na müracaat etmişse de, acı geçen Heyet dahi **«konuşma zamanındaki eşitliği sağlamak ve tarafsız kalmak»** endîşesiyle; **«konuşma üzerinde TRT'nin de, kendi Heyetlerinin de bir tasarruf salâhiyetinin olmadığına»** hükmedebilmiştir. Ve bu sûretle, ok yaydan çıkmış, hedefine ulaştırılmıştır.

Şimdi **mukayese yapmak için değil ama, muhakeme yapabilmek için** her müslüman vatandaş şu trajediyi gözü önüne getirip düşünmelidir ki, **«acaba bir müslüman da radyo mikrofonlarını kaptığı gibi heyecan içinde bir konuşma** yaparak, Müslümanlar, uyanın! Bizi birbirimize boğdurmak, kırdırmak istiyorlar; **türk-kürt diye, zengin-fakir diye, işçi-işveren diye** bizi bir iç savaşın eşiğine getirmek istiyorlar. Uyanın ve davranın! **Allah'ın** kanunundan, **Kur'an**'ından başka sizi kurtaracak bir kurtarıcı yoktur! Devletinize el koymuş İslâm-dışı güçlere esaretiniz daha ne kadar devam edecek? Yıkın bu rezil ve kaatil, kanlı düzeni, kendi inancınızın nizâmını kurun, davranın be!» **diye tahrik edici bir konuşma yapsaydı,** TRT'siydi, Yüksek Seçim Kurulu'ydu, ve sairesiyle, Devletin lâik rejiminin bütün kuruluşları hattâ Çankaya sırtlarına kadar herkes, **hop oturup - hop kalkarak,** o konuşmayı anında kestirmezler miydi?

İşte, Türkiye bu çıkmazın ve ihanetler kumkumasının pençesindedir. İslâm - dışı güçler **(coğrafi sınırların içinden veya dışından farketmez)** tertip üzerine tertipler tatbik etmekte, **ters paça-içkazık** oyunlarıyla kıvrandırılmaktadır.

Müslüman milletimiz bu oyunlara inancından iktisab ettiği celâdetle, basiretle ve kesin kararlılıkla karşı koymak şuuruna erîştiği anda bütün bu tertiplerin söneceği izahtan varestedir. **Bütün mesele de, bu ya zaten.. Olmak veya olmamak!.. Şekspir'in meşhur deyimiyle To be, or not to be....**

بسم الله الرحمن الرحيم

شهد الله أنه لا إله إلا هو والملائكة وأولو العلم قائماً بالقسط لا إله إلا هو العزيز الحكيم . إن الدين عند الله الإسلام وما اختلف الذين أوتوا الكتاب إلا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم .

سبحان الله عدد خلقه سبحان الله رضى نفسه سبحان الله زنة عرشه سبحان الله مداد كلماته سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم .

سبحان من كان لايحصى ثناء عليه من لا أحصى ثناء عليه فيقول أنت كما أثنيت على نفسك ، وهو كما أثنى عليه من هو كما أثنى على نفسه صلى الله عليه وسلم وعلى اخوانه المرسلين وآله وصحبه أجمعين.

7

Ba'd-el-hamd-ü Ves-senâ'

Dünya'da sülûk ettiği yolda Allah'ın hidâyetine ve hidâyetten sonra, kalbin bâtıla meyl ile sûihâle münkalib olmasına karşı siyânetine, Ahirette de afv-ü mağfiretine ve rahmet-i vâsiasına muhtaç Tokat'lı El-abd-ü Mustafa Sabri bin Ahmed bin Muhammed, bervechi âtî îrâd-ı makaal eyler :

Kaari'lerin nazarına arzolunan bu kitabın, burada zikre değer şöyle bir hikâyesi vardır. (1). On seneden fazla bir zaman oluyor, bir gün «Er - Risâle» mecmuâsında, Muhammed Abdullah Annan imzalı ve «Kemalistlerin İslâm aleyhinde îlân ettikleri muntazam harb» ünvanlı bir makale gözüme ilişti. Sahibi makaale ezcümle şunları yazıyordu :

«Kemalistleri, İslâmiyete karşı açtıkları ateşli husûmete sâik ne olursa olsun, Müslümanlık, öyle geçici sinir sarsıntılarından ibâret kıyamlardan müteessir olmayacak bir salâbet- bünyene mâliktir. Garbın adâveti ilcası ile tahşid ettiği bütün en tehlikeli vesâil-i istîlâya karşı koymakta İslâmiyeti, bugüne kadar nasıl devam edegeldi ise öyle mukaavemette sebat gösterecektir. Çünki, İslâmiyet akaaid ve mebâdi ile mütehassın (korunmuş) bir haldedir.

«Müslümanlık Kemalist Türkiye'yi kaybetmekle bir hasâra uğramayacaktır. Türkiye, kuvvet ve satveti çok yüksek olduğu bir zamanda bile, Müslümanlık onda bir gûnâ izzet ve kudret iktisâb edemedikten sonra, eski Türkiye'nin ehemmiyetsiz bir bakiyesinden bugün böyle bir şan ve şeref istiâresi teşebbüsünde nasıl bulunabilir?..»

Muharririnin hak ve insaf dâiresinde hurûcu (çıkması) zâhir olan bu sözün son cümlesi bana dokundu (2). Evvelâ bu zatın eski ve yeni Türkiye'lere dâir kinini kalbinde nasıl cem'edebildiğine müteaccib kalmıştım. Garbın, İslâm'a âid husûmeti uğrunda en mühlik vesâili (iç paralayıcı vesileleri) ihzar ettiğini biliyor da, İslâm'e âid o husûmet içinde eski Türkiye'ye karşı adâvet-i mahsûsa bulunduğunu, yeni Türkiye'yi te'sis ile eskisini imha etmesinin, İslâm aleyhine cem'ine koyulduğu vasâit-i mühlikenin en mühimmi olduğunu idrâk edemiyor. Üstaz Annan, bizzat Devlet-i Osmaniye'ye râci' husûmetiyle, Garbın o devlete karşı cem-ü tahşid ettiği vesâit adâvete munzam olurken, bir taraftan da kadîmiyle birlikte husûmet besler göründügü yeni Türkiye'yi tıbkı vesâil-i husûmet toplayan Garb'ın te'yidi gibi te'yid eyliyor. Husûmeti mezkûresinde samimi olmayan mumaileyh, asıl eski Türkiye'ye adâvetinde ciddi ki, O Devlet-i İslâmiye'ye karşı husûmet de ancak bir İslâm düşmanının kalbinde yer bulabilir. Yeni Türkiye'nin yaptığı şeylerden sâbık hamişte saydığımız ahvali beğenmesi bu sözümüzü müeyyid delâilden mâdûdtur. Kaari de görüyor ki, Üstaz Annan mâziye karışan o Türk Devleti'nin kudret ve satvetini i'tiraf eylemektedir. Devlet-i Osmaniye'nin Tul-ü ömre (uzun ömre) nâil olduğunda kimse şübheye düşemez. Üstaz Annan'ın kendisi de bunda şekkedemez.

Osmanlıların Selçukîler ve Tolunîler ve sâir Türk memlûkleriyle berâber bin seneye baliğ bir ömr-i müştereki vardır. Bu devletler içinde tul-i ömürle muammer böyle bir Devlet-i İslâmiye ile İslâmiyet nasıl hiç bir izzet iktisab - etmemiş olabilir? Bu bedâhet akla muhâlif bir şeydir. Türk düvel-i İslâmiyesinin sonuncusu ve en uzun ömürlüsü olan Devlet-i mezkûrenin esbab-ı inkırazından (yıkılış sebeplerinden) saydılar. Bunu da uzaktaki müslümanlar, tasdik ile Devlet-i Osmaniye'ye halef olup Üstaz Annan'ın da şehâdeti vechi üzere İslâmiyet aleyhinde îlân-ı harbeyleyen yeni Türkiye'yi, son devirlerdeki Devlet-i Osmaniye'den daha kuvvetli addetmektedirler.

---

1 — İçinde tarihi noktaları da muhtevi bu hikâyeyi ilk ve son kısısa olarak dinî ve felsefî mühim mesâili tedkik ve tâmîk kaygusu ile kitabı dest-i mütalaaya alan kaari'e arzederken, kendisinden i'tizar lüzumunu duymaktayım. Şu kadar var ki; böyle bir kitapta bir hikâye zikr olunmasına mukaabil Mısır'da te'lif edilen kütüb-i felsefiyenin ekserisinde kaari' hikâyât-ı tarihiye ve terâcim-i ahvalden başka birşey bulamaz.

2 — Muharririn eski ve yeni Türkiye hakkındaki taan-u teşnii, sâdıkaane bir İslâm gayreti, vaakıfâne bir mübdî' muhabbeti ile vâki olsaydı, onu bir dereceye kadar ma'zur görür ve bu hareketini müsamaha ile karşılardım. Fakat hakikat-ı hâlin böyle olmadığını, Hilâfet'in dinî ve tasavvufî hey'etler'in lağvi, medenî kıyâfet ve şapkanın cebren kabulü gibi ilk hareketler ve muharririn kendi tabirince - Münevver dimağları isyân ettirecek bir şey görmemesi ve bil'akis : Türkiye'nin ictimaî teceddüd sahâsındaki bu hareketlerini, devletin dinden tecerrüdüne müeddi olmak üzere o münevverânın son derece takdir ve istihsâne makrun bir şekilde takib eylediklerini söylemesiyle sâbittir.

ULUSOY
Sümer Yığcı
Bütün müslümanların: dost, akraba ve müşterilerimizin Hicrî 1398 yeni yılını tebrik eder sıhhat ve selâmetler niyâz ederiz.

Ak Yıldız MENSUCAT
KİLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA : Çakmakçılar, Tarakçılar Cad. Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
☎ : 20 65 28
Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin Hicrî 1398 yeni yılını tebrik eder sıhhat ve selâmetler niyâz ederiz.

OTO MAZOT
BİLUMUM MAZOT POMPA AYARI VE YEDEKLERİ
Pangaltı, Dolapdere Cad. 178-180
Tel. : 47 14 64 İSTANBUL
Bütün müslümanların; müşterilerimizin Hicrî 1398 yeni yılını tebrik eder sıhhat ve selâmetle niyâz ederiz.

BEŞ - ELLER
DAHİLİ TİCARET
AHMET HACIOĞLU ve ORTAKLARI
TOPTAN KONSERVE, BAKKALİYE ve KIRTASİYE
Yeni Gida Sitesi, 2. Sokak, Nu:34
UNKAPANI - İSTANBUL
Telefon: 22 51 05
HİCRİ YENİ YILINIZI TEBRİK EDERİZ

MISAR
Döşemelik ve Perdelik kadife
Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin Hicrî 1398 yeni yılını tebrik eder sıhhat ve selâmetler niyâz ederiz.
İ.M.Ç. 5 Blok No: 5302
Unkapanı

Rey hırsızlığı yollarından sadece biri mükerrerlik

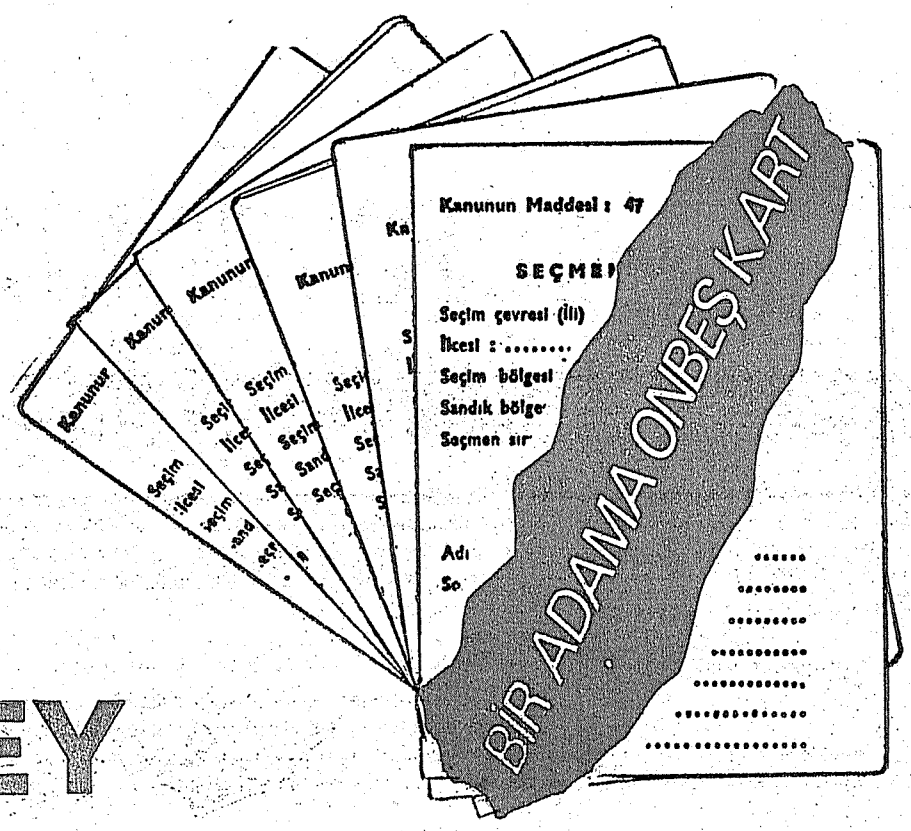

VE REY YOLSUZLUĞUNA DEVAM EDİLDİ...

Sebil iki hafta evvel, AP içindeki muhalefete temas ederek bu partinin «Truva'nın Yeni Atı» na benzediğini içinde iğreti bir sûrette duran bir çok CHP'linin mevcud olduğunu kapak resmi ve tahlil yazısıyla ortaya koymuştu. İşte onbeşgün sonra bu «AP'deki CHP'liler» den üçü istifa etmişlerdir. Haklarında alındı, satıldı gibi bir takım ileri geri sözlerin söylenmesine meydan vermemek için belki de bir müddet «müstakil meb'us» sıfatını taşıyacaklar ve Mecliste oturdukları yeri değiştirmekle iktifa edeceklerdir.

Hiç şüphesiz AP'deki CHP'liler bu üç kişiden ibâret değildir. Süleyman Bey insanları birtakım kulis pazarlıklarıyla elinde tutmakta her ne kadar mâhir ise de bu ayrılmaların devam edeceği muhakkaktır. Mefkûresiz bir partinin âkibeti başka bir şey olamaz! Biz kâhin değiliz, fakat hâdiseleri gerçekçi bir gözle müşâhade ettiğimizden, dâima böyle teyid olunmaktayız. Okuyucularımız, önceden parmak bastığımız bir takım gerçeklerin, nasıl bizi doğrulayarak geliştiğine defaatle şâhid olmuşlardır. İşte bu da bir yenisi..

Kâhin değil, gerçekçiyiz

Gelişen hâdiseler SEBİL'i dâima teyid edegelmiştir İŞTE BİR MİSAL DAHA!

1977 Haziran seçimlerinde Devlet İstatistik Enstitüsü'nün dahi teyid mecburiyetinde kaldığı rey hırsızlığını önlemenin tek çaresi mevcud seçmen kütüklerini düzeltmekti. Bunlarda ölülerin ve Almanya'daki kimselerin kayıdlı bulunduğu sathî bir tedkikle bile anlaşılabilir bir durmda iken, kimse MSP'nin yükselttiği itiraz sesine kulak asmadı. Kim asar ki, MSP'den başka bu sahtekârlığı yapmayan mı var? Boş arsaları ikâmetgâh göstererek kendisine onbeş yirmi kart çıkaran, bunların hepsiyle de rey kullandıktan sonra bunu bir açıkgözlük ve iftihar vesilesi olarak anlatan herhangi bir kimseye rastlamayanımız mı var?

Hal böyle iken bu sahtekârlıklara imkân veren aynı seçmen listeleriyle işte bir seçim daha idrak edildi. CHP borusunu biraz daha hızlı öttürerek etrafa tehditler savurabilir, yalnız bu iftiharın mesnedini çok iyi bilenler onun tehditlerine de, övünmelerinede nun tehditlerine de, övünmelerine de deceklerdir.

Millî irâdeyi gitgide güvenilmez hâle getiren bu sahtekarlıklar, onu irtikâp eden partilere geçici bir kazanç sağlıyorsa da, bu, veremli bir hastanın ilâç yardımıyla şişmanlamasından farksız değil midir?

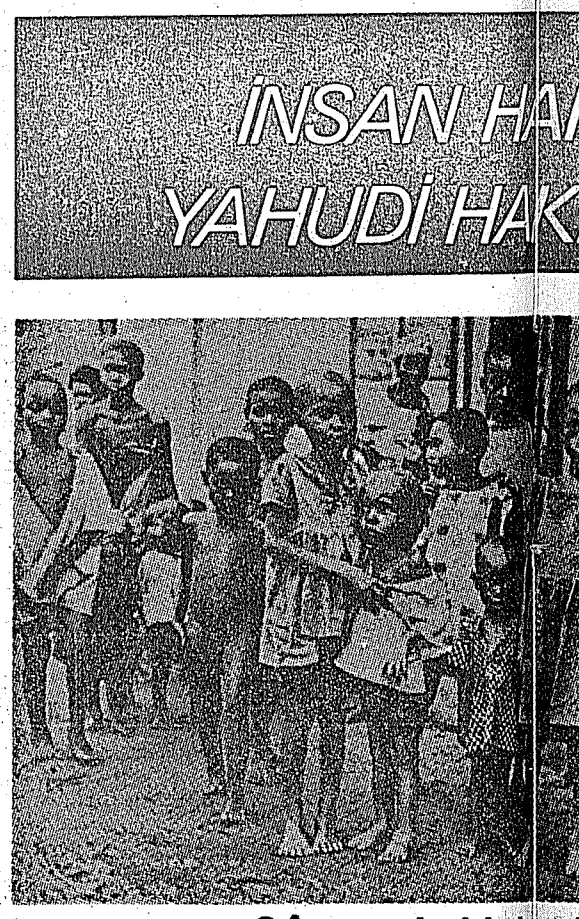

İnsan sayılmak bunlun d

Nice zamandan beri dünyada bir **«İnsan Hakları Günü»** tes'id edilmektedir. Câlib-i dikkattir ki; bu hareketin başlangıcı, hemen hemen Yahûdi Devleti'nin kuruluşuyla birdir. Ancak hak hukuk yönünden düşünülüp himâyeye mazhar kılınması gereken topluluk sadece yahûdilerden ibâret değildir. Ne ogün, ne de bugün!.. Hatta denilebilir ki, bu ölçüyle hatırlanması en gerekmeyen kitle, yahudiler Asıl müdafaa edilecek olanlar da, başta Filistin'in kadîm ahâlisi olmak üzere, Yahudinin mağdur ve mazlum ettiği insanlardır.

Hal böyle iken, Yahudiler'in yüzde doksandokuz onda dokuz hâkim oldukları **«Unesco»** mârifetiyle bütün Dünya'ya şâmil kılınan **«İnsan Hakları Günü»** yahudi propagandalarının güzel bir vesilesinden başka birşey değildir. Beş milyonu müslüman olmuş bulunan, yirmibeş milyonluk zenci kitlesine karşı hâlâ en basit insanî müsâvatı gerçekleştiremeyen Amerika'nın başı çektiği **«İnsan Hakları Dâvası»** hiç şüphesiz Amerikan yahudi-

az/öz

Akıncılar Derneği Ankara Şûbesi, Hicrî Yılbaşı dolayısıyle Ankara Palas Konferans Salo'nun'da bir gece tertib etti. Bir konuşma ile başlanan toplantıda günün mânâ ve ehemmiyeti belirtildi ve **«Hazreti Peygamber'in Mekke-i Mükerreme'den Medine-i Münevvere'ye Hicreti'nin İslâm târihinde başlangıç olarak kabûl edilişi»**nin mâna ve ehemmiyeti anlatıldı. Gece geç saatlere kadar süren toplantı İslâmcı gençlere yakışır şekilde son buldu.

Ev kredilerinin ardındaki gerçek

HALKI FÂİZLE SÖMÜRÜYORLAR

«Tembel Kutusu» nun karşısına geçip, keyifle oturanlar, ekrandan gelen dâvetlere giderek alışıyorlar.. İstihlâk iktisâdının vazgeçilmez unsuru **«reklâmlar»** bağlayıveriyor zamanımız insanını. Öylesine bir alışkanlık ki, tekerlemeleri dillerde dolaşıyor.

● **TÜHH BE!..**

Fâiz zinciriyle halkı sıkı sıkıya saran banka reklâmları diğerlerine nisbetle ekseriyette. Kimi açtığı şûbeleriyle öğünür, kimi de «büyüklüğü» ile. Bazıları halkın ihtiyaçlarını gözönünde bulundurarak canevinden vurmaya çalışır seyredeni.

«Kararsız» komedyeni ile halka **«şirin»** görünmeye çalışan bir fâiz yuvası bankamız da aynı siyâseti tâkibediyor. Hedefi her vatandaşı bir ev sâhibi yapabilmek.

Önce yurt içinden : 50 bin lirayı yatırıyorsun, yıl sonunda 200 bin lirayı alıyorsun.. Çil çil liraları, demet demet banknotları almanın neş'esi içinde ne yapacağını şaşırıyorsun... Ve olmayacak bir iş yapıyorsun. Tühh be!.

● **«YAZ KIZIM, MA'MUT EFENDİYE....»**

Yurt dışında alınterini satarak binbir meşakkatle çalışan işçi kardeşlerimiz de unutulmuyor tabii. Milyarlarca liralık marklar elbette ki iştihasını kabartacak bankanın. Gurbetzede işçi kardeşlerimize sıladaki âile efrâdını konuşturmak yolu ile tesir etmek yolu seçiliyor burda da. 10 bin marklık bir paranın kendisini ev sâhibi yapacağına inanan bir hâtun kişinin «Yaz kızım Ma'mut efendiye» deyişindeki sâfiyet çok kişiyi gayrete getirmeye yetip de artıyor bile...

● **KAZIN AYAĞI ÖYLE DEĞİL AMA**

Saf ve temiz vatandaşı fâizle köleleştirmek çalışmaları devam ederken işin aslı da çıkıveriyor ortaya. Böylesine bir «ulvî» maksada mâtuf hareketin altında ne dalaverelerin döndüğü anlaşılıyor. Lüks bir dâirenin hayâli ile tasarruflarını bankaya yatıranlar, İstanbul'da Ataköy Vatan Caddesi, Levent'de ve İzmirde Bostanlı'da oturacaklarını düşünerek sıralarını beklerken bir «sürpriz»le karşılaşacaklarını hiç hatıra getirmiyorlardı.

Eloğlu babasının hayrına vermiyordu parayı tabii. 200 bin lira bu. Bundan alacağı fâiz yaşamasını temin edecek çünkü.. Bir **«çıkış yolu»**nu bulacak elbet.

● **KARAMAN'IN KOYUNU**

Nihayet 8 Aralık tarihli gazeteleri okuyorlar, irkiliyorlar. Ne o?! Adı geçen banka 800 bin liralık evleri yeni zamları bahane ederek artık bir milyon 850 bine yükseltmiş. Hem de aradaki farkı onbeş gün zarfında istiyor. Altı bin âileyi alâkadar eden bu iş hakikaten bir hizmet değil miymiş meğer!.. Ne yapsın şimdi kararsız Kasım!. Tefeci müessese işte böyle yapar hizmet denilen işi!.

büyük firar!

Anarşistlerin henüz izine bile rastlanılamadı

«Kaçacaklar» ve «kaçırılacaklar» ihbar ve dedikoduları günlük gazetelerin sâtunlarını doldururken nihayet geçen hafta yakalanıncaya kadar binbir güçlük çekilen ve devlet polisini ve efkâr-ı umumiyeyi epeyce tedirgin eden **«acilciler»** namıyla tanınan anarşistlerden dokuzu, mahkûm bulundukları Üsküdar - Toptaşı Cezaevi'nden firar ettiler.

● **SON MODEL OTOMATİK SİLÂHLARI VARDI...**

Polis öldüren, yedi tane bankayı soyan ve bir çok yeri bombalayan dokuz anarşist, gece gardiyanların nöbet değiştirmesi esnasında gardiyanları esir alarak ağızlarını flâsterle bağladılar. Bu sırada Cezaevi'nde isyan da çıkartan anarşistler, vazifelilerin mahkûmlarla uğraşmasından fay'alanarak ellerinde bulunan son model otomatik silâhlarla daha önceden hazırlandığı söylenilen plânı eksiksiz tadbik ederek gardiyanları tesirsiz hâle getirdikten sonra koridordan geçerek diğer koğuşlarda bulunan üç arkadaşını da yanlarına alarak bahçe kapısına ulaştılar. Ve onbeş metre yüksekliğindeki duvarları tırmanarak Cezâevi'nin önünde kendilerini bekleyen bir minibüse bindiler ve arkalarında hiçbir iz bırakmadan firar etmeye muvaffak oldular..

● **JANDARMAYI YARALADILAR..**

Atılan silâhların seslerinden Toptaşı sâkinlerinin geceyi heyecan ve korku içinde geçirmelerine sebep olan firar ânında anarşistler, kendilerini kaçarken gören ve **«dur»** diye ikâz eden nöbetçi kulübesindeki jandarma eri Mehmed Büyüköztürk'e de ateş ederek ayağından yaraladılar ve daha önce öldürdükleri mâsum insanlar gibi onu da acımasızca kanlar içinde yere yıktılar.

● **SİLÂHLAR CEZAEVİNE NASIL GİRDİ?**

Cezâevinden kaçan dokuz **«acilci»** anarşistin yanlarında bulunan otomatik silâhları nasıl ve ne şekilde cezâevine soktukları ise merâk edilmektedir. Dışarıda bulunan **«acilci»** grupa mensup anarşistler tarafından hazırlandığı iddia edilen firar plânının tadbikinden sonra yapılan devamlı aramalara rağmen anarşistlerin henüz izine bile rastlanılmamıştır.

Ah, bir de İslâmcılar böyle bir iş yapsalar, siz o vakit görürdünüz aksülâmeli!. Zabıta o zaman Ağrı dağındaki ihtiyar Hocaya kadar uzatırdı kolunu.. Ama böyle işte solcular yapınca bir kaç gün sonra unutulur gider.

...AKLARI MI, ...AKLARI MI?!..

...arını da hakkı değil mi?!..

...lerinin icâdkerdesidir.

Halbuki insan haklarını gerçek bir insanlık anlayışıyla tanıyan ve bu güne kadar tatbik edegelen sâdece İSLÂM'dır. Kitleler İslâmlaşmadıkça da bu beşerî hasleti iktisab edemiyeceklerdir. Ne yahudinin ırkçılığı ve ne de Hıristiyan Âlemi'nin asâlet anlayışı bir kimsenin sırf insan olmak itibariyle hâiz bulunması gereken hakları teyid ve teslime müsâiddir. İnsanı, bu liyakate ulaştıracak olan ahlakî ve manevî değerlerle bezeyen tek görüş, **«İslâm Dünya Görüşü»**dür. Hasis, egoist ve istismarcı yahudi zihniyeti değil!.

Fransız ihtilâlcileri 1789 yılında meşhur **«İnsan Hakları Beyannâmesi»**ni ortaya koymadan önce İslâm hukuk ve tarihini de incelemişlerdi. Bunlardan **Lafayet** Peygamber (a.s.) Hazretlerini kastederek :

«Ey şanlı Arap, aşkolsun sana adaletin ta kendisini bulmuşsun! (Ah illustre Arab; gloire â toi Tu a trouvè la justice elle méme.)

Kadınlarımızın saçlarını alımlı ve güzel yapmak için harcadıkları para artıyor...

Kadınlar bu yıl, saçlarının bakımı ve güzelliği için 162 milyon lira harcadılar

Yapılan bir araştırmanın sonuçlarına göre, ...ve'de özellikle büyük kentlerde yaşa... ● Kadınların bu yıl bakkallardan ve ecz... den aldıkları...

● Kadınlarımızın (!) alımlı ve güzel görünmek için harcadıkları para bir yılda milyarları buluyor.. Yapılan istatistiklere göre, kadınlar içinde bulunduğumuz bu yıl sadece ve sadece saçlarının bakımı ve güzelliği için 162 milyon lira harcamışlar. Hanımlar bu yıl 87 milyon liralık şampuan, 30 milyon liralık saç kremi ve 45 milyon liralık da saç spreyi almışlar. Kadınların bu yıl bakkallardan ve eczânelerden aldıkları şampuanların ağırlığı 1200 tonu buluyor. Mâşallah!. Türkiye hakikaten ilerletilmiş desenize!...

• TESBİT

Sadık Özarslan

Hacılarımıza...

Evvelâ hepinizi tebrîk ederim. Allah mübârek eylesin. Cenâb-ı Hakk; Hacc'ınızı, Hacc-ı mebrûrdan eylesin. İnşa-Allah bize de nasîb olur. Ve inşa-Allah biz giderken kolera-nın lâfı bile edilmez. Herşeye rağmen, her türlü aleyhde propagandaya rağmen bu ulvî vazîfeyi ifâ edip döndünüz. Tabiî ki cümle Müslümanlara dua ettiniz. Bu duanın içinde biz de varız. Bize de hayır duada bulunduğunuz için ayrıca teşekkürler. Mü'minlerin dualarına Rabbımız, icâbet eyler. Hz. Peygamber Aleyhisselâm, Hz. Ömer'e (r.a.) : «Ey kardeşçiğim; bana dua et!» buyurarak bizlere bu sâhada da örnek olmuşlardır. Birbirimize hayır dua, aynı zamanda bir Sünnet'tir. Bunu da ihmâl etmeyelim. Şu satırları şayet okuyorsanız, hayır dualarınızı beklerim.

Mübârek yerlere, Belde-i Tayyibe'ye varıp geldiniz, demiştik. Hayır, varıp gelmediniz... Oradaki ve oralardaki mânâyı içinize sindirdiniz ve o mukaddes mânâlarla dolu olarak geldiniz. İnanıyoruz ki; mânâlar mânâsını memleketimize de getirdiniz. O besleyici havâyı iklimlerimize taşıdınız. Ne mutlu sizlere!.. Ve sizler ne bahtiyar insanlarsınız ki; Allah Resûlü'nün bastığı topraklara bastınız; baktığı ufuklara baktınız. Harbettiği yerleri gezdiniz, Vahye muhatab olduğu mübârek dağı gördünüz. Yânî günlerce hep O'nu takîbettiniz. Onu yaşadınız ve O'nu yaşattınız. Ne güzel amel bu!.. Amellerin en güzeli

Size nasîb oldu bunlar... Bu ameller size nasîb oldu. Bir gün bize de nasîb olur elbet. Bekliyoruz; gidelim görelim oraları... Gezip tozalım; toprağını başımıza dökelim, dağına-taşına yüz sürelim... Peygamberimiz bastığı, Peygamberimiz baktığı için. «Ey taş; seni Peygamberim öptüğü için öpüyorum!» demiş ya adaletli koca Ömer. Biz de öyle, o duygularla yaşıyoruz. «Gidemezsem, yolunda ölürüm ya!..» Çağla gönül çağla; bak da hâline ağla! «Adı güzel, kendi güzel Muhammed!» Kurban olayım Sana!.. ve Senin Nûrlu yoluna!

Muhteremler; oralarda nasıl gezdiniz, nelerle uğraşıp didindiniz diye sormayacağım sizlere... Elbet nefis muhâsebesi, durum muhakemesi yaptınız, yapmaktasınız. Fakat şunları yazmadan da geçemeyeceğim; bağışlayınız.. Önce giydiğiniz kefenleri unutmayınız. Siz, orada ihrâm adı altında aslında birer kefen giyindiniz. Ve hakikatte **«Ölmeden evvel öldünüz.»** Yaşamak için öldünüz.. Dâvânızı öldürmemek ve fakat, oldurmak, daha da olgunlaştırmak için öldünüz. Ne demek ihrâm giymek? Tâbîrimi mâzur görün; Öteki âleme varmak demek. Toprağın altındaki Mahşer'e şâhid olmak, sorgu-suâle tâbi tutulmak ve gerçekten kurtulmak demek.

Hani Nasreddîn Hocamız ne demişti, hatırlayınız: «Fincancı katırlarını ürkütmezseniz birşey yok.» Biz de geliniz, Şeriat'imize mugâyir davranmayalım. İslâm'a teslîm olup kurtulalım. Dâima ölümü ve ölümden sonrasını düşünüp ona göre davranalım. Hacc'a varıp gelmek demek, ihrâmdan çıkıp yerimize dönmek demek; bir bakıma **«yeniden dirilmek»** demektir. İslâm ile dirilmek, İslâm'da dirilmek. Bu dirilişi gösterebiliyor, evimize ve muhitimize taşıyabiliyorsak daha ne isteriz ki?

Şeytan taşladınız muhterem hacılarımız. Mânâsını anlayarak taşladınız. İns ve cin şeytanlarını taşladınız. Artık aldanmayacaksınız onlara. Şeytanlar, bizim yaşadığımız yerlerde hâkimiyetlerini kaybetmelidirler... Biz, şeytana değil; şeytan bize mağlûb olmalı. Dönüp dolaşıp **«lebbeyk!..»** dediniz. **«Şeytanları gebertip Sana döndük ya Rabbî!.. Ancak Sana kulluk eder ve ancak senden yardım bekleriz.»** dediniz. Sözlerin en doğrusunu söylediniz. Lütfen yolunuza hep böyle devam ediniz. Kurban kestiniz... Allah için. Ne demek bu? Allahın rızâsını kazanmak için kör maddeyi ayaklarımızın altına almak ve ezmek demektir. Herşeyi, Allah'a ulaşmak yolunda vâsıta bilmek, vâsıta kılmak demektir. İslâm için fedâkârlığa hazır olmak demektir. Öyleyse ey onbinlerce hacılarımız, ey Peygamberler diyârından kopup gelen şuurlu insanlarımız! Müşterektir acılarımız... Bu acıları beraberce dindirelim ve hep beraber gelin, İslâm'ı dinleyelim!.

ortadoğu'dan

SAİD SAMİL

FİLİSTİN DÂVÂSI ve YAHUDİLER

Bu dayanaklardan siyonistlerin kendilerine azamî pay çıkardıkları muhakkaktır. Onlardan sonra Arap diyarında tadbik edilen bu maceradan kendi hesaplarına marksistlerin de hisse kopardıkları bir vâkıâdır. Vuku bulan bu paylaşmadan, bilmem ki, Amerika dünyası haberdar mı(!) İngilizleri istihlâf eden Amerika tarafından yakındoğu'da takip edilen siyâsetin en bulanık ve en karanlık tarafı işte budur....

İkinci Dünya Savaşı neticesi, dünyamızın en mühim sanâyi merkezleri hurdahaş olmuştu. Bu tesirle olacak, asırlar boyu buralarda terâküm eden servetler, süzüle süzüle Amerikan kasalarına gelip yığılıyordu. Bundan dolayı Wasington hükûmeti kendini alâkalandıran her işe, boi keseden para sarfetmekten çekinmiyordu. Bir milyonu aşan Filistinli mültecinin iâşesi hususu bu listelerde yer alıyordu. Vakıa bu paraların yüzde ellisi Birleşmiş Milletler tarafından bu işe memur edilen ve ekserisi Amerikalı olan ekiplerin ceplerine aktarılıyordu. Bu ekipler iâşe bahanesiyle durup dinlenmeden temerküz kamplarını kontrol ediyorlardı. Bu bedbaht mülteciler dağ başlarında tabii âfetlerle barınaksız yüzyüze bırakıldıkları halde bu feci durumu hepsi görmemezlikten geliyor ve sinsice gizlemeye çalışıyorlardı.

Araplar, Filistin fâciasını unuttturmamak için arada bir müslümanlar arası toplantılar aktediyor ve bunları bilhassa Kuds-i Şerifte yapmağa itina gösteriyorlardı. Bu davetlere icâbeti ben de ihmal etmiyordum. Dolayısiyle bu mülteci kamplarını sık sık ziyaret fırsatını buluyordum. Dediğim gibi, bu muhaceret kampları umumiyetle dağlık mıntıkalarda temerküz ettirilmişlerdi. Buralara iltica eden bu biçarelerin, soğuk ve sıcağa karşı yegâne sığınakları göçebe arapların çöllerde kullandıkları bildiğimiz kıl çadırlardı.

Sıcağa karşı yapılan bu çadırlar her tarafından rüzgâr alırdı. Bunların içinde bu bedbahtları, kışın zemheririne karşı nasıl mukavemet edeceklerini bir an düşünmek insanı ürpertmeye kâfi geliyordu. Arap hükümetleri bu muhacirlerin iâşe ve siyânet yükünü sırtlarından attıklarından dolayı âdeta seviniyorlardı. Buna karşılık güya insanî duygularla bu işe talip olanların ise bu gibi can alıcı hususlar alakalarını bile tahrik edemezdi. Çünki bu felaketzedelere karşı onların yüklendikleri vazife siyânete değil düpedüz hiyânete dayanıyordu.

(Devamı var)

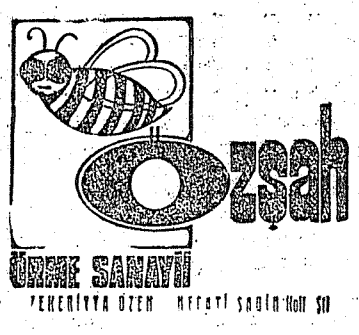

Merkez : Yeşildirek Sultanmektebi Sk. Sigorta Han Tel. 27 89 03 — 26 20 39

Bütün müslümanların; Hicrî 1398 yeni yılını tebrîk eder sıhhat ve selâmetler niyâz ederiz.

Galeri Adâlet

Ali ve Ahmed Ilıkyel

Fevzi Çakmak Cad. Nu: 226
BURSA

Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin Hicrî 1398 yeni yılını tebrîk eder sıhhat ve selâmetler niyâz ederiz.

Yakın tarihimizde **Mechûl kahramanlar**

CESEDİN AVUCUNDAKİ SANDALYE HASIRLARI...

Trabzon Meb'usu Şehid-i Muazzez ALİ ŞÜKRÜ BEY

«Müddei târih ve vatandır!..»
Ali Şükrü Bey

Kadir Mısıroğlu

46

Dr. Rıza Nur, daha sonra *Ali Şükrü Bey*'in gaybûbeti ve nihâyet cesedinin ortaya çıkarılışıyla, *Topal Osman Ağa*'nın yakalanışını şöyle anlatıyor:

«İki üç gün geçti. Bir gün Ali Şükrü'nün meydanda olmadığını söylediler. Kardeşi iki gün kendini beklemiş, bakmış yok, hükümete söylemiş, Rauf'a söylemiş. Hükümet arıyormuş. Bakıyoruz Rauf'ta bir fevkalâdelik var. Hey'et-i vekilede soruyorum, soruyorlar, kimseye hiç bir şey söylenmiyor Herkes merakta Ali Şükrü ne oldu? Yine bunu Rauf'a Hey'et-i Vekile resmen soruyor. Hiçbir şey demiyor. Bir aralık Ali Şükrü'yü otomobille Çankaya civarında görmüşler diye bir havâdis çıktı. Mustafa Kemal'in yâveri arnavut Bozok Salih'e rast geldim. Ali Şükrü'ye dâir malûmat sordum. O da bunu söyledi. Ve o kadar tabiî söyledi ki, âdeta inandım. Hınzır kaatil... Halbuki kendisi de işte methaldardır ki, sonra anlıyoruz. Demek bu rivâyeti kendileri çıkarmışlar. Bunda muhakkak bir fena şey var? Ama nedir? Anlamak mümkün değil.

O vakit ikinci grup kuvvetli olduğundan Adliye Vekili onlardan. (Kayseri Meb'usu Rifat), hâkimler, jandarma [illegible] onlardan [illegible]. Adliye şiddetle tahkikata koyuldu. Tahkikat derhal şunu gösterdi:

İki gün evvel, Ali Şükrü akşam üzeri Karacaoğlan Caddesi'nden hükümete giden yolda câmi karşısındaki kahvede imiş. Topal'ın adamlarından ismini unuttuğum bilmem ne kaptan denilen adam gelmiş, Ali Şükrü'ye

« — Ağa seni istiyor» demiş.

Aynı memleketli oldukların-dan birbirlerini tanırlarmış. Kalkmış beraber gitmişler. Ağa'nın evin girmişler.

Demek iş geldi, Ağa'ya dayandı. Benim de derhâl Ağa ile görüştüğümüz aklıma geldi. ....[124]

« ..... Artık Rauf başka işe bakmıyor. Müddeiumûmî ile, jandarmalar ile beraber çalışıyor. Âdeta onlar ile beraber bir polis neferi gibi. Anlaşılıyor ki, Rauf'un bunda büyük bir maksadı var: Ta öteden beri M. Kemal'i yıkmak yerine geçmek istiyor. Sivas'dan beri türlü hâdise yapmış fakat becerememiş. Türlü fırsat zuhur etmiş tevessül etmiş, başaramamış. İşi bize hükümet olduğumuz halde söylemiyor. Ama artık işin ne olduğunu anladık. Onca tam fırsat... Böylesi ele geçer mi?... Kaatili meydana çıkaracak, yakalayacak... Bu da müşevviki itiraf edecek...»

« — Malûm bir şey. Ali Şükrü şiddetle onun aleyhinde çalışıyordu. Ağa'nın O'nu başka sebepten öldürmesine mahal yoktu. Rauf da ..... alaşağı edecek, âdi bir câni gibi hapse tıkacak. Gâliba bütün gâyesi bu.

Kafasız Rauf, bunda da aldanıyor. ..... buna gelir mi? Bahusus şöyle müthiş bir tahminden onu veya onun mukavemetinde olan birini alaşağı etmek için vakit gelmeden ansızın kuvvetle basmak lâzımdır. Adliye işi günlere muhtaç. .....işin seyrini görüp duracak. Türlü tedbir almak için yol vakit bulacak.....»

«... Maslahat-ı icâb böyledir. Rauf farkında değil. Hatta kendi de gümleyecek. Bunu da bilmiyor.

Resmî tahkikat göstermiş ki, Ağa, ... in yanında imiş. Ankara'daki evini taharri etmişler. Evi karmakarışık bulmuşlar. Kırık sandalyeler, yırtılmış minder örtüleri varmış. Civar evlerden sormuşlar. İki gün evvel bu evde müthiş savaş ve bağrışmalar olduğunu söylemişler. Demek, Ali Şükrü'yü Osman öldürmüştür. Ve öldürme de kolay olmamış, savaşılmış. Nitekim Ali Şükrü'nün cenâzesi bulununca avucunun birinin içinde Osman-ağa'nın evindeki sandalyelerden birinin hasırının parçası bulunmuştur. Ali Şükrü kuvvetli adamdı. Demek uğraşmış. Osman cılızdı ve topaldı. Meğerse sonradan öğrenildiğine göre sekiz on adamı ile beraber yapmış. Boynuna çadır ipi geçirip boğmuşlar. Sonra çadırın içine koyup arabaya yükleterek Çankaya tarafına götürmüş. Tahkikat bu.

Rauf bunları sır gibi Hey'et-i Vekileden saklıyor. Ama haber alıyoruz. Bu işte Merkez Kumandanı, Kaymakam Aranvut Fuad (Şimdi Tayyare Cemiyeti Reisi) ile muâvini yüzbaşı Rizeli Rauf da dâhil. Beraber hazırlık yapmışlar. Tertip almışlar, Salih Bozok ise elebaşı. İşte bu Fuad hiyânetinin mükâfaatı olarak meb'us ve Tayyare Cemiyeti Reisi olmuştur. Tayyare kasasını vurup duruyor. Bu günlerde işittim. Karısı çok sarhoş imiş. Boşamış. Boşadığı karıya elli bin lira vermiş. Rizeli Rauf da meb'uslukla

(Sayfayı Çevirinız)

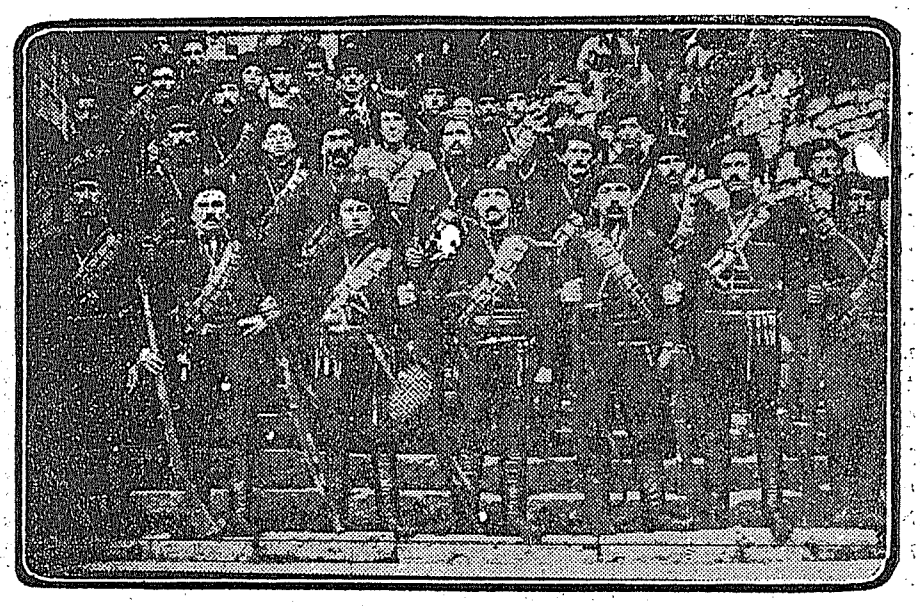

● Yandaki klişede Topal Osman Ağa'yı etrafındaki çetesiyle birlikte görüyorsunuz. Resim ve Ağa'nın taltifine dâir haber Millî Mücâdele esnâsında Ankara'da çıkarılmakta bulunan Cönk şeklindeki «Anadolu Hediyesi» isimli mevkutede yayınlanmıştır.

Haber şöyledir :

«Kahraman Osman Ağa'nın Taltifi

Bir bacağını vatan yolunda kaybetmiş olmasına rağmen, mâiyetindeki Karadenizli dilâverlerle meydan-ı gazâya şitâb eden (atılan) Giresun'lu Osman Ağa'ya İstiklâl madalyası verildi.

Büyük Millet Meclisi tarafından, muzaffer ordumuzun kahramanları arasında en ziyâde fedakârlık ve besâletleri (yiğitlikleri) meşhûd olan ve kahramanlık ünvanına bihakkın kesb-i istihkak eylemiş bulunan erkân-ı ümerâ (binbaşıdan yukarı olan subaylar) ve zabitânımıza takdirnâmeler ve İstiklâl Madalyaları verildiğini ve Millet Meclisi'nin arslanlarımızın tebellüğ taltif kararını alkışlarla ve ittifak-ı ârâ ile (oy birliğiyle) kabûl ve tasdik eylediklerini haber almıştık. İstiklâl Madalyası ile taltif edilen fedâkârân meyânında kendisine binbaşı rütbesi verilmiş olan, Giresun havâlisi kahramanlarından müteşekkil kıt'anın kumandanı Osman Ağa da mevcuttur.

Osman Ağa, kıt'asıyla Ankara'dan geçerken, Millet Meclisi'nden bu dilâverleri istikbâle çıkan meb'uslara hitâben «Ben bu millet uğrunda bacağımı zâyi ettim. Düşmanı denize dökünceye kadar icâbederse sedye ile muhârebe edeceğim.» demişti. Karadeniz sâhillerinin kahramânı Sakarya Muhârebâtında bu sözünü tutmuş ve mazhar-ı taltif olacak sûrette cesaret ve besâlet göstermiştir.

Ali Şükrü Bey

çırağ çıkarıldı. Ve Meclis'de Halid Paşa'yı vurdu. .....»[127]

« .... Şimdi iş tamam olmak için Ali Şükrü'nün cenâzesini arıyorlar ve bu taharriyatı Çankaya'da ..... yapıyorlar. Bir faal jandarma zâbiti, bir müfreze jandarma ile dolaşıyor. En sıcak mevsimdi. Zâbit bakmış Çankaya'da bir sürülmüş tarlanın bir yerinde bir çok sinek yığılmış bir yere konuyor, uçuşuyormuş. Dikkatini celbetmiş, oraya gitmiş, toprağı koklamış, leş kokuyor. Biraz eşelemiş, eline bir parmak dokunmuş. Epeyce açmış, bir insan ayağı. Bütün açmışlar, Ali Şükrü!... Demek acele ile çukuru derin kazamamışlar ve vücudu derince itmiş, ama bir ayağı âdetâ dışarda kalırcasına sâdece dört beş parmak toprak ile örtülmüş imiş. İş tamamiyle tahakkuk etti. Müddeiumûmî Osman'ın tevkif emrini vermiş. Başvekil Rauf bir jandarma müfrezesi ile Çankaya da Mustafa Kemal'in köşkünün yanındaki köşkü basıp Osman'ın tevkif edilmesi emrini vermiş. Ne gaflet!...»

« — Rauf'a haber yollayıp çağırtmış ve: «Bu adamın yanında bu kadar haşarat var, bu iş bu kadar jandarma ile olmaz. Ben askerle yaparım. Yalnız tertibat almak için vakit lâzım. Herifi şüphelendirmesinler. Jandarma gönderilmesin.» demiş. Ona Rauf aptalı da kanmış. Jandarma işini bana bizzat Mustafa Kemal anlattı. Hakikaten Ağa'nın yanında birkaç yüz adamı vardı ki, hepsi de eşkiya idi. Onları Giresun dağlarından toplamıştı. Bunlar milli harbler zamanında harbler de görmüşlerdi. Keza bunlardan ikiyüz kişi kadar da, Ağa Mustafa Kemal'e vermişti. Birkaç senedir Mustafa Kemal'i bunlar muhafaza ediyorlardı. Yani bunlar onun muhâfız taburu idiler.»

Vaziyet bu halde idi. Ne olacak kimse bilmiyor. Dehşetli bir vak'aya muntazır olmak icabettiğini görüyorum. Bakalım ne olacak? Akşam İsmetle Hariciye Vekâletinde yemek yedik. O da pek düşünceli. Fakat bana bu hususta hiçbir şey söylemiyor. Ya bilmiyor, ya biliyor. Fakat bilse gerek. Bir aralık İsmet dedi ki, «Gazi çok düşünceli. Gideyim biraz teselli edeyim. Sen beni bekle!» Çünkü yanında daima otomobili ile gidiyoruz. Başka vasıtam yoktu. Gitti. Saatler geçti. Gece yarısı oldu ve geçti. İsmet yok. Şüphelendim, acaba Osman vaziyetini fena görüp, adamlariyle birşey mi yaptı?» Çankaya'yı mı bastı? Henüz sulh olmamış. Alt üst olacağız. Sulh de belki gidecek. Avrupalılar bizi böyle anarşi içinde görürlerse onlarda sulh fikirleri kat'i ise bile, istifade için derhal vaz geçerler. Sabırsızlandım.»

---

124 — Dr. Rıza Nur — a. g. e. sh. 1172 vd.

SİYASİ GELDİKÇE

Mehmed Süheyl

Kaybeden İslâm Âlemidir

1948 yılında Orta Doğu'da bir çıbanbaşı olarak ortaya çıkan İsrail, gittikçe artan bir dozda çıbanbaşı olmaya devam etmektedir. 2,5 milyonluk bir devletin 60 milyonluk Arab Âlemi karşısında bugüne kadar ayakta kalması, saldırganlığını ve genişleme emellerini gittikçe artırması ilk bakışta garip ve gayri mümkün gibi görünürse de Dünya'daki beynelmilel yahudi hakimiyetinin ve onun emrine râm olan devletlerin gücü göz önüne getirilince, ortada garipsenecek bir durum olmadığı görülür.

Osmanlı İmparatorluğu ayakta iken, bilhassa Sultan II. Abdulhamid'in siyasi dehasıyla Filistin'de bir «Yahudi Devleti» kuramıyan Yahudiler, bu emellerine ancak Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılmasından sonra kavuştular. Beynelmilel yahudi mahfilleri arz-ı mev'uda sahip olmak için kendilerine en büyük engel olarak gördükleri Osmanlı Devleti'ni ortadan kaldırmaya çalışırken onun yerine Orta Doğu'da kurulmamasına da fevkalâde dikkat ettiler. Dikkat ettiler, zira Orta Doğu'da kuvvetli bir devletin kurulması bir tarafdan Filistin'de bir yahudi devletinin kurulmasına mâni olacağı gibi diğer tarafdan böyle bir yahudi devletinin kurulması halinde onun hayatiyeti için büyük bir tehlike teşkil edecekti. Ve neticede Dünya'da bir benzeri bulunmıyan bir tarzda Orta Doğu'da hemen hemen dini, dili, kültür ve medeniyeti bir olan insanlardan tek bir devlet değil, sunî bir şekilde küçük küçük devletler meydana getirdiler. Mısır'ı bir tarafa atarsak, Lübnan, Suriye, Irak, Ürdün ve Suudî Arabistan'ın tek başına müstakbel yahudi devleti karşısında hiçbir kıymet-i harbiyeleri olamazdı ve nitekim de olmamıştır. Araplar'ın İsrail'i ortadan kaldırmak için birkaç defa silâha sarılmaları ve fakat tek kısmî muvaffakiyetlerini hemen bütün Arap devletlerinin yek vücud halinde hareket ettikleri son Arab - İsrail harbinde elde etmeleri, Arabların müşterek hareketlerinin İsrail için ne kadar tehlikeli olduğunu ve Arab Âlemini bölmekle beynelmilel siyonizmin ne kadar isabet ve uzak görüşle hareket ettiğini göstermektedir.

Kurulduğundan bu yana İsrail'i Dünya'daki beynelmilel yahudi hakimiyeti tam manasıyla himâyesi altına almış, onu maddeten ve mânen desteklemiştir. Yahudi'ye râm olmuş devletler içerisinde bilhassa Amerika'nın davranışı son derece dikkat çekicidir. Zira Amerika'nın bugüne kadar ki bizi de yakından alâkadar eden Orta - Doğu siyâseti kendi aleyhine neticeler bile verse tamamen İsrail'i yaşatmak ve genişletmek gayesine mâtuf olmuştur.

Son harbde görüldüğü gibi, Arablar'ın İsrail'e karşı tam bir ittifak içinde olmaları İsrail için büyük bir tehlike teşkil ettiğinden son harbden sonra siyonizmin bütün gayretleri Arablar'ın ittifakını bozmak yönünde olmuş bu gâyeye ulaşmak için hedef olarak Mısır seçilmiştir. Bu Enver Sedad'ın İsrail'e ziyâretine geçmeden önce, bu güne kadarki safhaları görmek beynelmilel yahudi mahfillerinin Mısır'ı elde etmek ve İsrail karşısındaki müşterek cepheyi parçalamak için uzun bir zaman dilimi içerisinde nasıl akıllı ve dirâyetli bir siyâset takip ettiklerini göstermesi ve hadiselerin bugünkü duruma nasıl geldiğini izah etmesi bakımından hayli ışık tutucudur.

Önce Mısır'ın son harbden beri Rusya ile arası bozuktur. Rusya'nın silâh yardımını kesmesi üzerine Mısır, ordusunu devamlı ayakta tutabilmek ve yeni silâhlarla donatmak için bir başka süper devlete yaslanmak mecburiyetini duydu. Dikkat etmek gerektir ki; Mısır'ın Rusya ile arası bozulmasaydı, hiç bir zaman bir başka devlete yaklaşma ihtiyacını hissetmeyecekti.. Dünya siyâsetine kimlerin hâkim olduğunu göstermesi bakımından bu, üzerinde dikkatle durulması gereken bir noktadır. İşte Mısır'ın Rusya ile arasının bozulmasıyla Amerika'nın devreye girme zamanı geldi ve Amerika devreye girdi.

İki Devletin bundan sonraki münasebetlerini geniş olarak anlatmaya imkân yoktur. Kaba çizgileriyle belirtmek gerekirse Amerika'nın sâbık reisicumhuru Nickson'un Mısır'ı ziyâreti iki devlet arasındaki buzları çözmede önemli bir rol oynamıştır. Süveyş Kanalı'nın savaş artıklarından temizlenip açılmasını Amerika üstlenmiştir. Son olarak da geçtiğimiz günlerde iktisadî durumu hayli bozuk olan Mısır'a, Türkiye'ye birkaç milyon doları çok gören Amerika milyarla ifade edilen bir kredi açmayı kabul etmiştir. İşte Amerika Rusya'nın yerini böylece almış, uzun zamandır sürdürülen çalışmaların, Mısır'ın gözünü boyayan geniş imkânların neticesinde Enver Sedat'ın İsrail'i ziyaretini temin etmiştir. Yoksa Enver Sedat'ın bu ziyareti bir anda gerçekleştirilen bir başarı veya Sedat'ın fevri bir hareketi değildir.

Şimdi uzun bir çalışma sonucu, elde edilen bu netice, Sedat'ın İsrail'i ziyâreti kime ne kazandırmış, ne kaybettirmiştir bunu görmeye çalışalım.

İsrail için en büyük tehlike 35 milyonluk bir nüfus gücüne sahip olan Mısır'dır. Mısır'ın iştirak etmediği bir harbin İsrail'i sarsması düşünülemez. Enver Sedat'ın ağzından Mısır, bundan böyle İsraille harbetmeyeceğini ilân etmekle İsrail'in en büyük korkusunu bertaraf etmiş olmaktadır.

İkinci olarak Arap Devletleri'nin Sedat'ın ziyâretine gösterdikleri aksülâmelden ve Trablusgarp toplantısından da anlaşıldığı gibi onlar bu ziyâretin ve İsrail'in meşrûluğunu kabul etmek manasına gelen her türlü davranışın aleyhindedirler. Sedat'a karşı değişik tonlarla ateş püskürmektedirler. Bu şu demekdir : Son harbde Araplar arasında mevcud olan birlik ve tesânüd bugün tamamen kaybolmuştur. Artık Araplar'ı ortak bir hareket etrafında toplamak mümkün değildir.

İşte Yahudi, Amerika'yı devreye sokarak Mısır'ı elde etmekle bir taşla iki kuş vurmuştur. Hem Mısır'ı devre dışı bırakmış ve hem de Araplar arasındaki birliği bozmuştur. Artık Orta Doğu'da İsrail için yakın bir tehlike bahis mevzu değildir. O halde kaybeden İsrail değil Araplar ve hatta geniş plânda İslâm Âlemi'dir.

Tarih, bu defa İslâm Âlemi'nin aleyhine olarak adeta bir defa daha tekrar etmektedir. Zamanın bir numaralı süper devleti olan Osmanlı İmparatorluğu kapitülâsyonlar mukabilinde Fransa'yı yanına çekip nasıl Avrupa'nın haçlı ittifakını bozmuşsa bu defa da Amerika büyük menfaatler mukabili Mısır'ı İsrail'in safına çekerek Arab Âlemi'nin geniş manada hilâlin ittifakını bozmuştur.

Kaybeden yalnız İslâm Âlemi değil, aynı zamanda Türkiye'dir. Kendisine bugüne kadar maddeten ve mânen destek olmuş Libya ve Irak'ı darıltmak bahasına, Türkiye'ye karşı daima hasmâne hareketlerde bulunan ve son hadiseler sebebiyle dostları arasında büyük bir yalnızlığa itilen Mısır'ı, zimnen seni destekliyorum manasına gelen bir tarzda ziyâret eden, böylece ayağına kadar gelmiş İslâm Âlemi'nde kendini kabul ettirme ve gerçek yerini alma fırsatını bir daha kaçıran Türkiye'dir kaybeden.

Kaçan kaçıncı fırsattır bu?

Hariçler
ÖRME SANAYİİ
Cağaloğlu, Türkocağı Cad. İstanbul İş Hanı Nu: 21
Tel : 22 27 98 - 26 74 99
Hicrî 1398 yeni yılınızı tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyâz ederiz..

ALPTEKİN
KONFEKSİYON
Elbise
Pardesü
İmal ve Toptan
Osman Alptekin
Çakmakçılar Yokuşu
Tarakçılar Cad. No. 25
Telefon : 27 53 52 İST.
Hicrî 1398 yeni yılınızı tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyâz ederiz..

Ayyıldız Kardeşler
Aslan, Nâzım Nâci Ayyıldız
Tamirhâne, Saraylar Cad.
Nu : 78 Tel : 52 01 67
Cevizli - Kartal/İST.
Hicrî 1398 yeni yılınızı tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyâz ederiz..

حقایق البیان فی حق جنتمکان سلطان عبدالعزیز خان

Hakaayık-ul Beyan Fî Hakk-ı Cennetmekân Sultan Abdülaziz Han

Sâdeleştiren ve tahşiye eden: YAŞAR KOÇAK

20

SON SÖZ

SULTAN ABDÜLAZİZ HAN HAKKINDA BİR MÜLÂHAZA

Sultan Abdülaziz Han Osmanlı padişâhlarından II. Mahmud'un üçüncü oğludur. Şubat 1830 (15 Şaban1245) de dünyaya gelmiştir. Anasının adı Pertevniyâl Vâlide - Sultandır. Büyük kardeşi Abdülmecid vefat edince 25 Haziran 1861 (17 Zilhicce 1277) de salı günü tahta çıkmıştır. Tahta çıktığı zaman 32 yaşının içindeydi. Kardeşinin aksine, sıhhatli ve gösterişliydi. Pehlivanlığa, cirid'e, ava ve ata meraklı, kahraman yapılı bir şahsiyetdi. Halk arasında kendisi hakkında sevgi ve ümit hisleri uyandırmıştı. Abdülmecid'in son zamanlardaki memnuniyetsizlik dolayısı ile tahta geçişi herkesçe ve bilhassa muhafazakârlarca son derecede iyi karşılanmıştı.

Sultan Abdulaziz ilk tahta geçişinde devlet mâlî bir sıkıntı içindeydi. Abdülâziz bunun önlenmesine çare ve tedbirler aranmasını daha uygun buldu. Onun için saray israfatını tahdide çalıştı. Hatta kendi tahsisâtının ve saray masraflarının azaltılmasını istedi. Denizciliğin ehemmiyetini bildiği için donanmaya çok ehemmiyet vermişti. Osmanlı donanmasını dünyanın kuvvetli donanmalarından biri derecesine (dünyada ikinci) çıkarmış olmakla bilinmektedir.

Sultan Abdülaziz bir taraftan da memâlik-i Osmaniye ve onun tâbilerinde çıkan ayaklanmaları bastırdı. Bunlar; Balkanlarda ve Adalarda milliyet cereyanından, Mısır'da istiklâl hevesinden doğan isyân hareketleri idi. Bu ayaklanmaların bir kısmı bastırılmış bir kısmı da Sultan Abdülaziz hal'edildiği için bastırılamamıştı.

İslâhat ve kalkınma bakımından yapılan işler ve halkın itimât ve nefreti ekseriyetle Sadârete getirilen devlet adamlarının seciyesine ve gâyretine göre de ölçülmelidir. Onun için Abdülaziz'in saltanatı dahilî idâre bakımından iki devreye ayrılabilir:

Birinci devir : Ali ve Fuad Paşaların iş başında bulundukları parlak devirdir; Abdülâziz'in cülusundan Ali Paşanın 7 Eylül 1871 de vefâtına kadar olan devredir.

İkinci devir : Umumiyetle ikinci derecede birtakım şahsiyetler işbaşına gelmişti. «Nedimof» denilen Mahmud Nedim Paşa gibi değersiz bir adam bile iki defa sadarete çıkmıştır.

Midhad Paşa padişâhlığa karşı meşrûtiyet ile yâni hükümet için halk içinde bir mürakabe ve mesned hazırlamak sûreti ile karşı gelinebileceğine inanıyordu. Genç Türkler ile sıkı münâsebette bulundu. Diğer taraftan şahsî infiallerle padişaha düşmanlık besleyenler de vardı. İşte bu şartlar dahilinde devrin sonunda saray ile aleyhtarları arasında şiddetli bir mücâdele başladı. Hersek ve Bulgaristan isyânları, Selânik vak'ası ve bu vak'aların sebep olduğu müdâhalenin halkta uyandırdığı hoşnutsuzluk medrese talebesinin ve halkın nümâyişlerini netice verdi.

Nihayet, Mithad Paşa, serasker Hüseyin Avni Paşa Şeyhülislâm Hayrullah Efendi ve sadrazam mütercim Rüşdü Paşa Abdülaziz'in hal'ine karar verdiler. 29/30 Mayıs 1876 da saray sarılarak Abdülâziz tahtdan indirildi. Yerine yeğeni V. Murad tahda çıkarıldı.

Abdülaziz ilkönce Topkapı sarayında kaldı. Daha sonra kendi isteği üzerine Çırağan sarayında oturdu. 4 Haziran 1876 da burada vefât etti.

Sultan Abdülâziz Han merhumun vefatı üzerinde -doğru yanlış-bugüne kadar pek çok şey yazılıp söylenmiştir. Kimi onun intihar ettiğini iddia etmiş, kimi de kendisini sebebsiz yere tahtdan indirenlerin caniyâne bir sûrette katlettiklerini söylemiştir. Gelecek hafta bu muammâ tarzındaki tarihî vak'a üzerinde en doğru ve mevsuk malûmatla bu bahse son vereceğiz.

KOÇALLAR
TİCARET KOLL. ŞTİ
İBRAHİM KOÇAL
VE KARDEŞLERİ
Dahili ticaret: Alım Satım İmalat
Komisyon Mümessillik İthalat
İhracat
Merkez Telefon: 26 87 12
22 55 77
Şube Telefon: 32 08 68

HİCRİ YENİ YILINIZI TEBRİK EDERİZ

G. Mazhar Bayatlı
Sarraf
Kapalıçarşı Ağa Sk. No. 62.
İstanbul
TEL : 26 85 30

Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin Hicrî 1398 yeni yılını tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyâz ederiz.

KIZILIRMAK HOLDİNG
sizlere FABRİKA YAPAN
FABRİKA KURUYOR

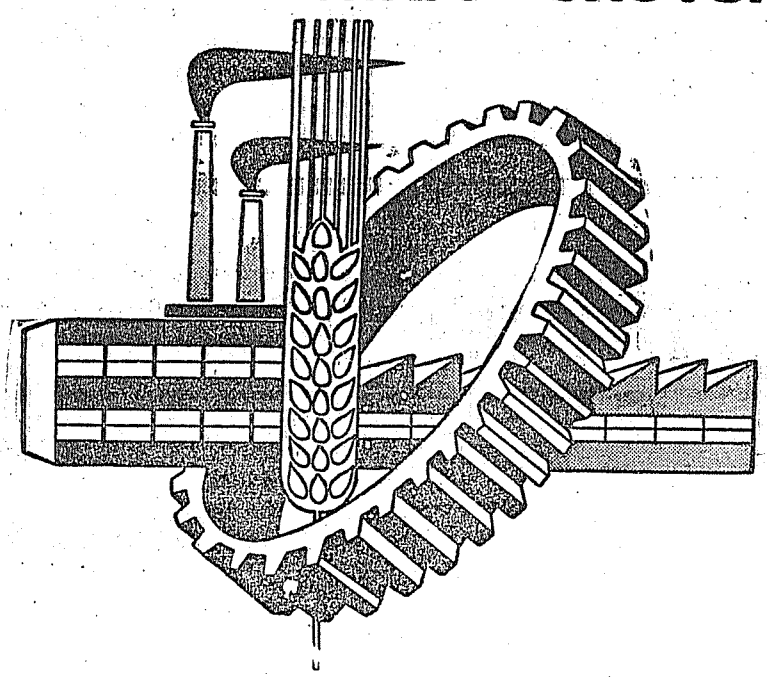

ORTAK OLUNUZ!..

ORTAĞIN
Adı ve soyadı : .....
Baba Adı : .....
Doğum Yeri ve Târihi : .....
Alacağı Hisse Adedi (1 Hisse 1000 TL.) .....
Adresi : .....
.....

FAZLA BİLGİ İÇİN MÜRACAAT : Kızılırmak Holding A.Ş. ÇORUM
ÖDEMELER (Türkiye'dekiler) İÇİN : Vakıflar Bankası Çorum Şûbesindeki 60-15001 numaralı döviz hesâbı 00-19 numaralı mevduat hesâbı
ALMANYA İÇİN MÜRACAAT : 5 Köln 60
Flora Str. 33-35

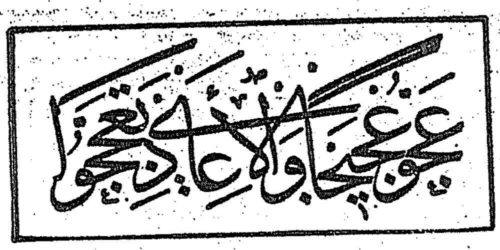

İslâm yazısına dair

Alfabe değişikliğinde dış Türklerin rolü

CÜNEYD EMİROĞLU

— 8 —

HARFLERİMİZİN MÜDÂFAASI

(1926 Bakü Türkiyat Kongresinde Kazan Murahhası Alimcan Şeref Bey Tarafından Okunan Rapor)

— 5 —

Arab harflerinde ise birbirine muvâzi iki çizgide dik açılar da yoktur. Bunda satırın esasî bir çizgisi vardır. Bu çizgiden yukarıya veyahut aşağıya hacim itibariyle çeşitli olan düz veyahud çarpık çizgiler ayrılır ki, bunlar ekseriyetle noktalar yahut alâmetçikler ile mücehhezdirler. İşte bu hâl yani noktaların bulunması, kerpiçlerin bulunmaması, esasî çizgiden ayrılan düz ve çarpık çizgiler, Arab harflerine öyle bir husûsiyet veriyor ki; bunlar sayesinde biz esâsen yabancısı olmadığımız resimler ve şekilleri derhâl seçiyoruz. Elinde bastonu bulunan yahud geniş kenarlı bir şapka taşıyan bildiğimiz adamları, büyük insan kütlesi içinde nasıl kolay seçiyorsak. Arab harfleri ile yazılan ve bâriz hassalara mâlik olan kelimeleri de sâir bâriz husûsiyetlere (üst ve alt taraftan noktalara, esasî çizgiden yukarıya, aşağıya ayrılan çıkıntılara vesâireye) mâlik başka birçok kelimeler içinden pek kolay ve çabuk seçeriz. Böylelikle okuma hâdisesinin fen ile tesbit olunan esaslarını nazarı itibara alırsak, çabuk okumak için Arab harflerinin resimlendirilmiş şekilleri lâtin harflerine nisbetle daha elverişli olduğu ortaya çıkar.

Okuma hâdisesi kanununun doğruluğunu biz şu sâde vâsıta ile de isbat edebiliriz : Meselâ rûh mânâsına gelen ve Türkçede kullanılan Farsça kelimeyi biz kitaplarda «can» veya «canlı» kelimesindeki parçasıyla görmeye alışmışızdır. (Müellif burada İslâm harflerinin husûsiyetlerini belirtebilmek için ancak bu harflerle îzahı kabil olan misâller vermektedir. Matbaamızda İslâm hurufatı mevcud olmadığı için bu incelikleri göstermek imkânından mahrumuz. Bu bakımdan bilenler için bunu -tahkiye tarikiyle- anlatmaya çalışalım. «Can» kelimesi İslâm harfleriyle elifle çekilen bir cim ve müstakil nundan ibârettir. «Canlı» kelimesinde ise, cim ve onu çeken elif mevcud olmakla beraber nun'un çekmesi yarılanarak «baştan nun» hâline gelmektedir.)

Eğer biz bu kelimeyi aynı Arap harflerinin yalnız şekilleriyle (Müellif burada huruf-u munfasıla denilen ve bir zamanlar memleketimizde Enver Paşa'nın irâdesiyle tatbik edilen şekle göre can kelimesinin cim, elif ve nun tarzında birbirleriyle birleştirilmeden yazılışını misâl vermektedir.) Can tarzında yazarsak, biz onu birden bire tanıyamıyoruz. Çünkü bizim bildiğimiz kelimelerin hiyeroglifler hazinesinde bunun gibi bir hiyeroglif kelime yoktur. Alışık olmayanlar için lâtin harfleriyle neşrolunan «Yeniyol Gazetesi»ni (1) okumanın ağırlığı o adamların lâtin harflerini iyi bilmemelerinden ileri gelmiyor. Bunlar lâtin harflerini iyi bilseler bile, lâtin harfleriyle yazılan bütün kelimeleri hiyeroğlifleri ile henüz âşinâ olmadıklarından acemiler gibi heceliye heceliye okuyorlar. Bütün bunlar bir taraftan umûmen yazının hiyeroğlifi bir şey olduğunu gösteriyorsa, diğer taraftan şunu da gösteriyor ki; alfabe değiştirdikten sonra adam akıllı okuma yazma öğrenmek için iki alfabenin ayrı ayrı harfleriyle âşinâlık peydah etmek kâfi gelmeyecektir. Belki hâfızalarımıza yeni sistem harflerden müteşekkil hiyeroğlifler hazinesi teş-

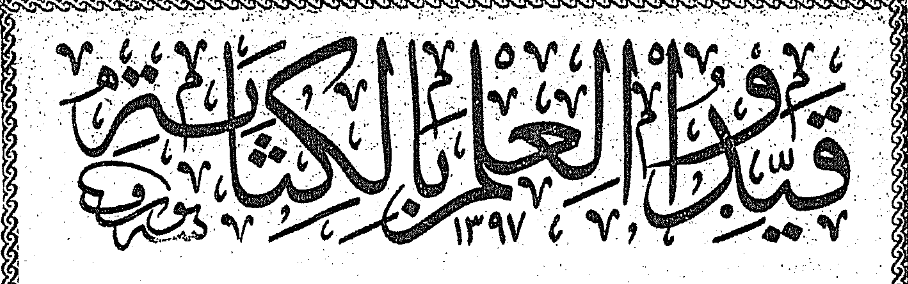

40 HADİS

17

KAYYİD-ÜL İLME BİL KİTÂBETİ

Hadisi Şerif

Meâl-i âlisi :

İlmi yazı ile kaydediniz

TÜRKÇE'YE SÜİKASD

İSLÂM'A SÜİKASDİN BİR CÜZ'ÜDÜR...

Kadir Mısıroğlu

Meşhur bir Çin efsânesi vardır : Gûya vaktiyle Çin hükümdârına kâhinler yakın bir gelecekte kasırga hâlinde bir yağmur yağacağını, ondan sonra yağmur sularının karıştığı herhangi bir sudan içenin delireceğini haber vermişler. Tedbirli imparator, sarayının mahzenlerinde ne kadar küp varsa hepsini doldurarak tedbir almış. Derken, kâhinlerin söylediği vakit gelip çatmış. Dehşetli bir tufan hâlinde yağmur yağıp, mevcud suların hepsine bulaşmış. Herkes imkân nisbetinde eski sudan saklamış bulunduğu için, bir müddet insanları delirten yeni sudan içmemekte ısrar edebilmiş. Fakat birer ikişer, sakladığı su nihâyete erenler, yağmur suları bulaşmış olan yeni sudan içmeye mecbur kalmışlar. İçenler de gerçekten hemen delilik emâreleri göstermeye başlamışlar.

İmparatorun imkânları herkesten fazla olduğu ve bu sebeple pek çok su sakladığı için, hâlâ yeni suya dönüp bakmıyormuş bile. Ancak sık sık vezirlerinden bir ikisinin cinnet ifâde eden konuşmalarına şâhid oluyor ve bunların sayısı her toplantıda biraz daha artıyormuş. Nihâyet bütün vezirlerin aynı çılgınca kararlar üzerinde ittifak ettiklerini, kendisinin ise doğru ve haklı olanı söylemekte tek kaldığını görmüş, yine de mukâvemeti düşünüyormuş, fakat vezirlerin her biri kendisiyle «deli» diye alay etmeye başlayınca, gerçek delinin kim olduğunu anlatmakta âciz kalmış. Ve fâidesiz bir mücâdele sonunda saray nâzırını çağırarak:

«Mahzendeki bütün küpleri kırınız ve bana da sizin içtiğiniz sudan getiriniz!» demek mecbûriyetinde kalmış.

Güzel Türkçemizin asırlar boyunca, İslâm tefekkürünün zengin muhtevâsı ile yoğrulup kaynaşarak kazandığı mânâ inceliklerini boykot etmekte birbirleriyle yarışa girenlerin her gün biraz daha çoğaldığını gördükçe bir gün Çin hükümdârı gibi küplerin kırılmasına râzı olacağımızdan korkmaktayım. Fakat, ben şahsan kararımı verdim: Küpleri asla kırdırmayacağım. Hâlis Türkçenin taraftârı ve bütün görüş ufkuyla birlikte Osmanlılığı dâvâ eden tek kimse kalsam da, kararım budur. Mezâra kadar yolumdan dönmeyeceğim!..

Beni bu karara sevkeden pek çok sebep var. Ancak bunlardan sırf bir tanesini, küpleri kıranların izanları üzerinde bir ibret kırbacı hâlinde şaklamasını muhtemel gördüğüm için ifâde edeceğim. O da şudur :

Herbiri binbir mânâ inceliği, islâmî hassâsiyet ve ittihad ile alâkalı ifâde zenginlikleriyle dolu kelimelerimizi boykot edenlerden hesap sorduğumuzda asâletsiz yeni kelimeleri umûmiyetle yazıp çizdiklerini daha çok kimseye okutmak maksadıyla tercih ettiklerini söylemektedirler. Halbuki emsalleri arasında aşağı yukarı gerçek Türkçeyle doldurulmak yönünden tek olan **S E B İ L** bu iddia sâhiplerinin çıkardıkları mevkutelerin mecmuundan fazla bir tiraja mâliktir. Bakıyorsunuz bir-iki bin tâne satılan bir gazetecik veya derginin heveskârları, Ecevit'den daha aşırı bir sûretde uydurma kelimelere iltifat ediyorlar.

İçlerinden bâzıları, bizi bu yeni kelimelere alâkasızlığımız yüzünden döktürdükleri incilerden habersiz ve binâenaleyh davânın yürüyüşünden ve kaydettiği terakkilerden bîhaber olmakla itham bile etmektedirler. Henüz sinn-i bulûğa ermiş çocukların ağzında ne büyük iddîalara şahid olunmaktadır. Vaktiyle biz onların çağında iken, imparatorluk bereketi olarak ayakta kalmış gerçekten âlim bir neslin tanımak şerefine erdiğimiz son mümessillerinin ağzından bile bu çapta iddialı büyük lâflar duymamışızdır. Bunlar sâdece davanın zâtî, mes'eleleri değil, beşerî münâsebetlerinde de «haddini bilmek» edebinden mahrum zavallılardır. Bunlar inkılâp cehenneminin güdükleştirdiği idrakleriyle, Çin imparatorunun vezirlerinden farksızdırlar. Ortadaki fiilî netice hangi lisanın daha fazla anlaşıldığını ispat etmekte iken, sırf câhilliklerini örtmek için sarıldıkları bu davâya kendilerince kılıf hazırlamak gayreti peşindedirler. Daha, güttükleri islâmî gâyenin lisan mes'elesine nasıl aksetmesi lâzım geleceğini bile tâyin edemeyenler, kalkmış bizi dehâlarından (!) tegâfül ithâmıyla techil etmektedirler.

Üç beş gencin okuduğu ve mektep harçlıklarıyla bir müddet devam ettirebildiği bir mevkutenin nasıl buz üzerinde bir yazıdan ibâret kaldığını anlamak için herhangi bir umûmî kütüphâneye girip -mezarlıkta dolaşmak kabilinden- eski neşriyatı birazcık karıştırmak kâfidir. Ama bunlar, bu kadarcık bir gayretten bile mahrumdurlar. Sular gibi hep kolayına gelen istikâmette akıp gitmek meyli yüzünden cehâletlerini mürekkep hâle getirmişlerdir. Zehî gaflet!..

kil etmek, yani bu sistemde okuma hâdisesine alışmak mecburiyeti hâsıl olacaktır. Okuma hâdisesine ehemmiyet vermeden yalnız harflerin şekillerini nazarı itibara alırsak bile, yalnız şekilde Arab harflerinin birbirine benzememesi «b, t, p, f, kaf» biribirinden (müellif İslâm harflerinin yazılış şekillerine göre mütalâa yürütmektedir.) sâdece noktaların sayılarıyla yahut işgâl ettikleri yerlerle ayrılmasını büyük bir kusur göstermekte haklı olmasa gerektir. Çünkü Azerbaycan'da kabûl edilen lâtin alfabesinde onbir harf «o» dan yedi harf de «i» den çıkarılmıştır. Gerçi bunlar şu veya bu yolla değiştirilen «o» ile «i» den başka birşey değildirler. (2) Bütün beşeriyet âleminde büyük ehemmiyeti hâiz olan Arap ve lâtin alfabeleri gerçi adedi çok olmayan birkaç esâsî çizgilerden doğmuşlardır ki bu da boşuna değildir. Çünkü bunda yazı hâdisesini kolaylaştırmak göz önünde tutulmuştur. Bundan da aşağıda bahsedeceğiz.

---

1 — Baku'da yayınlanmaktadır. - Mütercim.

2 — Matbaada bunlara mahsus işâretler bulunmadığından bu harfleri gösteremedik. Mütercim.

OKUYUCU İLE HASBİHAL

(Baştarafı 2. Sayfamızda)

sun glsin. O'nun sâdece bu kadarcık cesâretini bile nasıl mükâfatlandıracağımı görecektir!.

Eğer bir gün gördüğüm nankörlüklerden bıkıp usanır da bir kenara çekilirsem —ki Allah göstermesin— vebâli bu izansız insanların olacaktır! Beni para kazanmak gâyesi peşinde koşan bir kimse olarak gören ve göstermek isteyenlere —dercedilen mektubun sâhibi de dahil olmak üzere— muazzez davâmız için benden daha fazla çalıştıklarını görmedikçe hakkımı helâl etmeyeceğimi ilân ediyorum. Kendileri incir çekirdeğini dolduracak kadar bir iş yapmaz, yapanı da rahat bırakmazlar. İllâllah bunlardan!... Biz, artan kâğıt fiyatlarına rağmen gazetemize zam yapmamak için direnirken, eloğlunun bizi nasıl anladığına bakınız!. Şu Bâbıâli'de elindeki kitaplara kâğıt zammı vesilesiyle etiket yapıştırıp fiyat artırmayan tek müessese benim yayınevimdir. Ne söyleyeyim? Hasbinallah veni'melvekil...

Ben, avucunda ateş tutan bir insanım. Bunun para için yapılmayacağını takdir büyük bir ferâseti gerektirmez. Para kazanmak için yapılacak nice işler varken, beni bu çileli yola iten sâikin, iman vecd ve heyecanından başka bir şey olamıyacağını bu asîl hisleri tanımayan izansız dedikoducular asla anlayamazlar.

Benden evvelki davâ adamlarının çoğu cemaatten —hiç olmazsa— çeşitli sûretlerde yardımlar kabûl etmişlerdir. Benim onu da yapmadığım cümlenin malûmudur. İstesem böyle yardımlarla büyük bir gazete kurabileceğimi, itibarımın —elhamdülillah— buna müsâid olduğunu beni tanıyanlar çok iyi bilirler. Bu güne kadar ne yaptımsa dişimle tırnağımla mücâdele ederek yaptım. Hesâbımı sadece Allah'a vereceğim, bu münâfıklara değil. İnanç ve anlayışım bu olduğu içindir ki; bugüne kadar sustum. Bu «İLK ve SON» cevabımı da kendimi bu gibi ahmaklar veya dost kılıklı düşmanların iddia ve isnatlarından tebriye için değil vâki dedikoducuların davâmıza vermesi muhtemel zararlar yüzünden kaleme aldım. Bu esbab-ı mucibe ile bağışlanacağımı ümid eder, gerçek okuyucularımın hepsine hürmetler sunarım.

Kadir Mısıroğlu

Halid
Abdullahoğlu

Dolapdere Caddesi Nu : 134/A
Pangaltı — İSTANBUL

Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin Hicrî 1398 yeni yılını tebrik eder sıhhat ve selâmetler niyâz ederiz.

Uğurlu Kuyumcu
SABRİ ÖZPALA

Kapalıçarşı, Kuyumcular Cad. 69-71 . TEL : 27 56 61

Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin Hicrî 1398 yeni yılını tebrik eder sıhhat ve selâmetler niyâz ederiz.

TUĞLU
BATTANİYELERİ
Büyük Yeni Han zemin Çakmakçılar Yokuşu kat nu: 3 Tel: 22 42 61
HİCRİ YENİ YILINIZI TEBRİK EDERİZ

millî sanâyide
UĞURGÜL

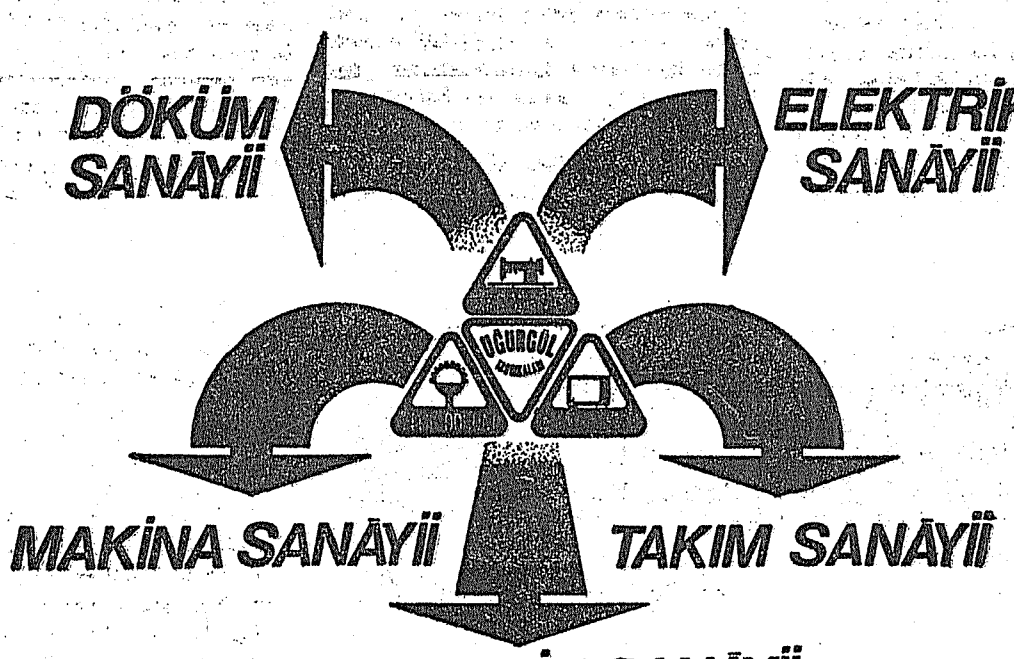

ELEKTRONİK SANAYİİ
sanayide uğurgül lider

BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN; DOST, AKRABA VE MÜŞTERİLERİMİZİN HİCRİ 1398 YENİ YILLARINI TEBRİK EDER SIHHAT VE SELÂMETLER NİYÂZ EDERİZ.

FABRİKALAR

1 — Validesuyu Cad. No. 1/1 KÜÇÜKKÖY — İSTANBUL
Tel. : 23 31 16 — 23 30 11

2 — Cennet Mah. Hürriyet Cad. No. 27/A KÜÇÜKÇEKMECE — İSTANBUL
Tel. : 73 08 31

MERKEZ

Muradiye Cad. No. 49/1
Saf Han SİRKECİ — İSTANBUL
Tel. : 26 71 50 — 26 71 51
Telex : SARP 22901

İST. TEŞHİR ve BAKIM SERVİSİ

İ.M.Ç. A Blok No. 2539
Tel. : 26 26 58 UNKAPANI

ANKARA SATIŞ BÜROSU
Anafartalar Cad. Adliye Karşısı Sakarya Apt. Kat: 3 No. 50
Tel. : 10 77 38 ANKARA

İZMİR SATIŞ BÜROSU
Fevzipaşa Bulvarı Çankaya Cad. Yılmaz Han Kat : 5
Tel. : 13 74 30 İZMİR

ADANA SATIŞ BÜROSU
Ziyapaşa Bulvarı No: 65 Taştepe Ap. Asma Kat Tel : 22 225 ADANA

ADESE
MEHMED SAFFET

FENÂ Fi'L YEHÛD

ENVER Sadat'ın hem de Kurban Bayramından hemen sonra İsrail'e gidip yehûdîlerle hemhâl oluşu, Avrupa matbuatına varıncaya kadar her tarafta geniş akisler uyandırdı. Hele Arab ülkelerinin birçoğu Mısır devlet reisinin bu davranışı karşısında haklı olarak aksülâmel göstermişlerdir. Gerçi Arablar için, İsrâil, Filistin ve yehûdî mes'elesi her mes'elenin önünde gidiyorsa da, Arab âlemi için bu mes'elelerin, üzerine oturduğu temel, sakatdır. Bu itibarla da 30-40 senedir havanda su döğmekteler..

Temel niçin sakatdır?.

Bir kere Arab devletlerinin hiçbirisi de, mücerred Şer'î bir ölçü ile hareket edemiyor. Arabların tepesinde saltanat süren rejimlerin tamamı, ya sosyalist, ya kapitalist, ya ırkçı, ya eyyamcı veyahut da bunlardan iki veya üçünün karmasıdır. Hulâsa bugünkü Arab rejimleri, Allah'a dayanmak yerine tâğutlara güvenmektedirler; ve bunun içindir ki, bir kısmı sosyalist blokun, bir diğer kısmı da kapitalist blokun kuyruğunda yer almaktadırlar... Bu iddiamızın en bâriz hüccetini ise, bütün Arab rejimlerinin radyo ve televizyon programlarında, resmî gazete ve beyânatlarında, hâricî siyâsetlerinde apaçık yakalamak mümkindir.

Arablar müstakil birer rejim sâhibi olamayıp, iplerini dünya patronlarının eline verince, işte öyle şeyler olabiliyor ki, Mısır reisi Sâdât, yehûdîlerle can ciğer kuzu sarması bile yapılabiliyor. Biz üç sene evvel Şam'dan İsrail'e, geçip birkaç gün de yehûdîler arasında turist olalım dediğimiz zaman, Arab dostlarımızın dehşetie gözleri açılmış ve şöyle demişlerdi: **«Eğer pasaportunuzda İsrail damgası bulunursa o pasaportla artık hiçbir Arab ülkesine giremezsiniz!»** Bu demekti ki; İsrâil'e giren afaroz edilir... İyi ama işte Enver Sâdât hem de Mısır reisi olarak İsrail'e girmedi mi?. Şunu anlıyoruz ki; bugüne kadar Arab rejimlerinin sürdürdüğü yehûdî düşmanlığı, bir lâf düşmanlığıdır; îmânî temellere sâhib şuurlu bir mücâdele değildir..

Bugün müslüman Arabların gözlerini dört açıp dikkat edecekleri husus, yehûdî denilen belânın Filistin'den ziyâde kendi başlarında bulunduğudur. Çünkü gerek sosyalizm ve gerekse kapitalizm, yehûdî eliyle îcâd edilmiş afyonlardır. Binâenaleyh kendini bu iki rejimden birinin patronlarına bağlıyan Arab reisler, Arabların başında bulunduğu müddetçe yehûdîyi Filistin'de aramak, Arablar için en büyük gaflet, en büyük uykudur... Bugün yehûdî, rejim olarak Arabların ve bütün müslüman ülkelerin başındadır. Bu en temel fikre erişmeden yehûdî ile mücâdele verileceğine inanmak büyük bir safdillik olur. Bunun en güzel misâli de senelerdir gözlerimizin önünde değil midir? Yehûdî tehlikesi olarak 30-40 senedir, İslâm âlemine dâimâ Filistin gösterilmişdir. Böylece yehûdî, rahat rahat İslâm ülkelerini içden ele geçirmek için, onlara Filistin'i göstererek dikkatleri ve hedefi saptırmışdır. Bugün Batı Almanya bile yehûdî hâkimiyyeti altında olduğunun farkında mı dersiniz?!..

Demek oluyor ki, yehûdî, Arabların karşısında yani Filistin'de değil; içlerinde yani tepelerinde ve başlarındadır... Arablar yehûdîyi başlarından atmaya muvaffak oldukları an, Filistin işinin halli birkaç günlük iştir o kadar...

Enver Sâdât'ın İsrail'e gidişi şunu bir kere daha apaçık ortaya koyar ki, asıl yehûdî tehlikesi rejim olarak büğün İslâm ülkelerinin tepesinde, merkezlerinde bulunmaktadır.

Bu itibarladır ki E. Sâdât'ın İsrail'in ayağına yehûdî efendilerin yanına gidişi, bütün yehûdîsever veya yehûdîvâri rejimleri memnûn ve mesrûr etmişdir. Sosyalist kanat ise, gerçek ma'nâda bu seyahatin karşısında değildir. Denge siyâseti, sosyalist kanata, bu seyahata karşı çıkmayı resmetdiriyor o kadar...

Lâik demokratik T.C.'nin bile Sâdât'ın İsrail ziyâretinden ne kadar memnûn olduğunu, AP'li Hâriciye Vekîli İhsan Sabri Beyin Mısır'a koşup Sâdât'ı hararetle kucaklayarak tebrîk edişinden anlıyoruz.

Bilindiği gibi masonluk, yehûdî tarafından kurulan ve yehûdî olmıyan ırkları da yehûdî emelleri için çalıştıran beynelmilel bir teşkîlatdır. İhsan Sabri Bey'in Mısır'a koşusu, acaba daha ne gibi netîceler ortaya koyacakdır?.. Mısır'a vekil vüzerâ seviyesinde T.C. devlet adamının gitdiğine bugüne kadar pek şâhid olunamıyordu. Nasır'ın ölüp gitmesi gibi vesîleler dışında öyle ciddî ve samîmî münâsebetlerin olmadığı bilinen bir hakîkatdır. Demek oluyor ki Sâdât'ın İsrail'e gidişi, Türkiye'deki localar tarafından tebrîke şâyân bulundu... Demek ki yehûdîleri memnun edenler Türkiye'deki birâderânı dahî memnûn ve mesrûr ediyor... Meselâ meşhurlarımızdan Prof. Aydın Yalçın bile şöyle demeden edemiyor : «E. Sâdât, Atatürk'ü ve modern Türkiye'yi kendine model aldığını söyleyen bir Arab lideridir. Türkiye, bu dar zamanda onu desteklemeli ve Mısır ile ikili ilişkilerimizi güçlendirmeli ve 3. Dünya ülkeleri içerisinde önemli (mühim) yeri olan Mısır'la dostluğu takviye etmelidir.»

Mısır Hâriciye Vekîlinin yehûdî asıllı zevcesi de İhsan Sabri Beyin hanımına kırmızı güllerden bir buket sunuyor.. (3. 12. Milliyet)

Şimdi de öğreniyoruz ki, Çankaya'daki Fahri Sâbit Bey'efendi Enver Sâdât'ı Türkiye'ye da'vet ediyormuş...

Bayram değil seyran değilken, acaba enişte - baldız münâsebetleri bu kadar niçin ilerler?!..

Mısır reisi yehûdîlerle arayı düzeltince, bundan Ankara bu kadar niye memnûn ve mesrûr olur?!.

Acaba Amerika Birleşik Patronluğu, ortadoğu mes'elesini hangi ortakları aracılığıyla yehûdî lehine halletmek istemektedir.

İsrâil'i ilk tanıyan devlet olmanın büyüklüğünü isbat, lâik demokratik T.C.'nin eline, Mısır nezdinde bugün mü geçiyor?

Mısır ve Türkiye bugüne kadar hâricî siyâset noktasında birbirlerine zıt düşer; B. Milletlerde yan bakışır; Kıbrıs işinde Mısır, rumları desteklerken, ve böylece senelerdir aysbergleşen buzlar, işte şimdi, bir lâhzada eriyip kaybolma noktasında....

Buna derler YEHÛDÎSEVERLİKDE FÂNÎ OLMA!.

Fenâ fil yehûd!..

Bir de Hak Sübhânehû ve Teâlâ Hazretlerinin hesâbı vardır. Onu ise zaman gösterir.

Dünyâ'da iki millet vardır diye az mı yazdık. Bundan sonra da yazacağız. Görmüyor musunuz, tepesinde yehûdîyi taşıyan sosyalist ve kapitalist dünya, patronları vasıtasıyla sağdaki soldaki bir sürü ortağını nasıl idâre ediyor?!.

Biz ise hâlâ uyanacağız!..

NOT : Vâcib Teâlâ'dan niyâz ederiz ki, Şerîatımızın yılbaşısı, uyumayanlara Sıhhat-ü selâmet, uyuyanlara nevm-i gafletden halâs vesîlesi ola..

Sebîl

herşey hak için
Haftalık tarafsız siyâsî edebî tarihî gazete
Yıl : 2 Sayı : 103 / Fiyatı BEŞ LİRADIR
Sâhib ve Başyazarı: KADİR MISIROĞLU
İDAREHÂNE Vilâyet Hanı Kat: 3
Nu: 204 207 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Posta Çekki Numarası: 97446
Dizgi: Sebil Mat Baskı: Fazilet Mat.
Umûmî Tevziat: UKAZ

سبيل
جريدة أسبوعية، سياسية مستقلة، تاريخية أدبية
ص.ب : ٨٠٨ استانبول - تركيه

Sebil

Political and Literary Weekly
Phone : 0531 - 85033
Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
Representative of Germany
33 Braunschweig Ekbert Str. 24
An independent Muslim Historical,
Postscheckonto Nr 37938 — 300 Hannover
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
P.O. BOX 808 İstanbul TURKEY